



**Edebiyat Defteri**

# **kadiryeter -Şiirleri-**

**Oluşturulma Tarihi:**  
10 Ocak 2022 Pazartesi

**Yayınlayan:**  
Edebiyatdefteri.Com  
**Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu**

# BEKLEYİŐ

Kimbilir kaç kişi  
Benim gibi  
AŐkın kelepçelerine  
Mahkûm;  
Tûm sevgilerden mahrumdur  
Yine de bekleriz hayâlde  
Umutla hergûn  
Bu bekleyiŐle ömûr  
Bitecek elbet birgûn.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75195/bekleyis.html>

# Çeket ve Terzi

Astarı, yüzden değerli,  
Kimi, belinden büzmeli,  
Kimi, abalı- inceli,  
Ustalık yansıtır; terzi...

Kollarında, düğmesi bol,  
Kimi çok dar, kimisi fol,  
Kimi sarkık, caponi kol,  
Makastardır, biçer; terzi...

Cepleri var, altı tâne,  
Düğme diker, yedi tâne,  
Resmî, spor- guruvaze,  
Peto cep, kondurur; terzi...

Terziler var, Ali- Veli,  
Ermîşi, akli evveli,  
Çoğu, yitirmiş gözleri,  
Zor zanaat işi; terzi...

Hazır, ısmarlama terzi,  
Kimi rafsız, gelir bezi,  
Acele yok, sanat; feyz'i,  
Âhi, kanaatkâr; terzi...

İskemleye siner, teri,  
Kalkmaz, saatlerce ser'i,  
Giyimci; dikiş neferi,  
Takdir bekler, haklı; terzi...

Amele'den, Cumhuriyet'ten,  
Askerîye, sivil toptan,  
İğne ile yatıp- kalkan,  
Öpülecek eldir; terzi...

Kadir dizdi, uzattı söz,  
Gönülden, baktı- gördü göz,  
Çarşaf gibi, kesmece düz,  
Kumaş heykeltıraşdır; terzi.

Kadir Yeter.TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75352/ceket-ve-terzi.html>

# BETON KAVAKLARI

Beton üstünde yatar, kesilen onbeş kavak!  
Onlar için yaşamak; son çâre, eşkin atmak!  
Dil anlatamaz ancak, gayretli hayatları,  
Sakın sanma'n dilsizler, biri anlar O'nları...

Düzgünce kesiverdi, İki ucdan testere,  
İndiler dikildiği, kendine gölgeğe,  
Canı yandı, uzandı, yine kesmedi ümit,  
Kalbi, dosdoğru görüp, sevgi ile bağlandı...

Bir beton yolda yatar, yan-yana onbeş parça,  
'Biz, ölmedik' diyorlar. Dilleri; param-parça!  
İntihar' düşünenler, bizleri örnek alsın,  
Bizler hayata bağlı, bakar körler utansın!...

Bu hâlimize rağmen, pekdeğer yaşamaya,  
Geçmiş biraz düşün, hayat gerekli sana,  
Her hâline râzı gel, verilene isyan ne?!  
Sakın yokluğa kanma, belki de sağ cebinde!

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75628/beton-kavaklari.html>

# BANYOSUZ FOTOĞRAFLAR

Bir çift soğuk yüz  
İki bayan bir berber  
Ve yaşlı bir aksakal  
Eli bidonlu.  
Selâm veren dost  
Şapkasının tereği  
Elinde naylon çanta  
Ve park etmiş dört araba...  
Sessizlik...  
Bir genç  
Sırtında çuvalı ile  
Hızır talaşı taşıyan çocuk...  
Durulan kurşûnî bulutlar  
Kalın paltolu,  
Dokuma Fesli adam...  
Biri gözlüklü diğeri genç  
Bir Anne Ondörtlük oğlu  
Ve kucakta Yedilik çocuk  
Çat... Kapı açıldı... Müşteri  
Hazır olan Manto paketini  
Verirken:Güle güle komşu...  
Ve yine aynı Fotoğraflar.

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76198/banyosuz-fotograflar.html>

# ELBİSE KUMAŞLARI

En kirliden başlayım, kumaşı anlatmaya;  
El değmez öğrenirsin, değmez temizletmeye,  
İçinde insan yaşar, bilinmez temizliği!  
Nice temiz giysinin, içinde; Kirliliği!...

Bâzen, yırtıklı- örgü, kimi, lekeli solgun,  
Öyle yıprak çeket var, yirmibeş delik ördüm,  
Eskimiş de eskimiş, sâhibi yol şoförü,  
Böylesi tek, ömrümde, vefâlı, para körü...

Ne kumaşlar diktirdim, patladı- soldu yazın,  
Ustalardan bir ordu, sayarsam; sabahlarsın,  
Kumaş; bir ten, deridir. İnsan kadar çeşitli,  
Beğenen- beğendikçe, çıkar; yeni desenli...

Kenârında kimliği, emektârın' okusun,  
Gözlerini, kapa- tut; elinle duy; dokusun',  
Makastar, zevkle keser, renkler; büyü kokusu!  
Şeffaf, abalı- keten, seven; elde dokusun...

Temiz, top kumaşların, rûhunda sanat yatar,  
Renk var insan güldürür, gören; kahkaha atar,  
Modeller ve yırtmaçlar, düğme- aksesuarlar,  
Tel simli kumaşlardan, milyon fosforlar parlalar!...

Kareler tutmalıdır, önde- kolda, yakada,  
Dikilmiş kumaş ile fors atılır- caka da!  
Giyen özgürce sallar, kelebeksi kanatlar!  
Giyim gösterisinin, mîmâridir; Sanatkâr...

Kadir, dolmadı niyet, sen, yazını uzatma!  
İkiye dörde değil, ister binkırk'a katla!  
Kişiyile- kişileşir; Elbise Kumaşları,  
Kırkbeş yıl temizledim, yaşadım kumaşları!...

Top hâlinde gururlu, giyene; Bayramlıklar,  
İçinde, kim değerli, kimisi; İdâmlıklar!  
Çıkart- tart... bak, kaç gram, bezinde kir uyuklar!  
Gönülden giyinmeli, gayrısı: Selâmlıklar!

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76682/elbise-kumaslari.html>

# DÖNER DURAK

Alta gelecek; altı pişerken, üstte; gülerek, kıvrıp duran!  
Bilerek yürüdüm; Şehidler üstümde, ayağım' yere basmadan.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76999/doner-durak.html>

# CUMHÛRİYET TRENİ

Beni de ziyâret et; gel, beni de gör,  
Seni özlüyorum; "Cumhûriyet Treni",  
Yurdumu dolaştın, bin kilometreyi aştın,  
Seni özlüyorum; "Cumhûriyet Treni"...

Atatürk gördü; seni, bize lâyük,  
Seksen yıl bekledik, seni özledik,  
Hakkımız değil miydi, ne kusur ettik?!  
Trabzon bekliyor; gel, "Cumhûriyet Treni".

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77208/cumh-riyet-treni.html>



# HAYATIN YAĞI

Hayâtin iki yüzü; geceyle gündüz gibi,  
İç-içe geçivermiş, atkı- çözüğü gibi,  
Ne dibi görünüyor, gökyüzü sisli gibi,  
Süt içinde zerrelere, hayâtin yağı gibi.

Sultan Yürük'e teşekkürler.  
[.edebiyatdefteri.com/siir/77399/cikar-mi-dersin?.html](https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77399/cikar-mi-dersin?.html)

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77503/hayatin-yagi.html>

# SAKARYAMSI KADER

Ne oldu bilmiyorum! Yaşlandı bak; gözlerim,  
Etrâfıma bakındım; ne soğan ne kederim,  
Karşımda ekran yeşil, renk içre siyah izler,  
Gönlümü pek sızlattı, Sakarya' msi; kaderim.

Halil İbrahim SAKARYA ya teşekkürler.  
[.edebiyatdefteri.com/siir/77738/iste-hayat-\(2\).html](https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77738/iste-hayat-(2).html)

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77761/sakaryamsi-kader.html>

# BİR TRABZON VAR

Kapılar açılarak, beş yerden Trabzon'a,  
Hava, kara, denizden; karadan, üç tarafa...

Arkasında yaylâlar, önde Karadeniz'im,  
Dağlarım kar beyazı, masmavidir denizim...

Kırlarım; menekşeli, insanları; neş'eli,  
Bir defa gelsen bize, oluruz bir hemşehri...

Sazımla, kemençemle, şâirim, yazarımla,  
Ülkemde tanınırım; sanatkâr, adamımla...

Sevdâ olur, gönlüme; kuşların cıvıltısı,  
Sabah erken duyulur; martılar cıvıltısı...

Târihimle övünür, Atatürk'le yaşarım,  
Şurada duruyor; bak, târih fotoğraflarım...

Sur, çeşme, minâreler nice târihi eser,  
Bakmak için değil de; kapatsan, görür; gözler...

Cihan pâdişâhını, yetiştiren Analar,  
Selvi boylu başlıklar, Sülüklü'de sıralar...

Kalblere şifâ verir, Trabzon'um; gelene,  
İstemiyorsan, bırak! Seven, tutsun; el-ele...

Sevgimi anlatamam- kara kalemler yetmez,  
Bu anlattığım ne ki? Destanlarımız; bez-bez...

Kadir'im. Aşığyım, canım; Trabzon'uma,  
Hasretle bekliyorum; alsın, beni koynuna,  
Türk Vatanı, Türk'ündür. Puşt oyunlar; boşuna.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78778/bir-trabzon-var.html>

# AŐKIN GEREĞİ

Dalgalarla boĐuŐmuŐ, nice Őair yűreĐi,  
Gűnűl dediĐin liman, Trabzon MendireĐi,  
İsyân etmek olmuyor, midye; İnci kűleĐi,  
Gűnlűnű saĐlam eyle, AŐık; aŐkın gereĐi.

Kadir Yeter.TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79712/askin-geregi.html>

# BÜYÜK KUSUR

Sen, "Sevgi Adamı" isen, öylece pek dur,  
"Kara Tren" çifte Raylar; umûdumuzdur,  
Bindokuzyüzyirmidörtten; her, on yılda-bir,  
Atatürk`e; Şimendifer, tek kusûrumdur!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79964/buyuk-kusur.html>

# GÖNÜL, AY MİSÂLİ

Kişi, Ay gibidir, hepten kaybolmaz;  
Vak'tolur, bulutla gizleniverir,  
Gönül, Ay misâli, toptan yokolmaz;  
Rüzgâr estiğince, özleniverir.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81245/gonul-ay-mis-li.html>

# BAHD

Hayat; perdede bir ışık,  
Isındığın yandığınca...  
Ezel belli, Bahd belirler;  
Geçmişini andığınca.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81729/bahd.html>

# Karadeniz Teknik Üniversitesi

Ormanında çeşit- çeşit ağaçlar,  
Kantinlerde ayrı- ayrı dekorlar,  
Boydan- boya ne güzel o sokaklar,  
Çarşı, Kütüphâne; Üniversite...

Hediyelik pek-çok çeşit; reyon'da,  
Gülün her rengi var, sağın- solunda,  
Çamların bol, bin-bir çeşit yolunda,  
Trabzon Parkısın; Üniversite...

Dünyâ'da her dilden, İnsan var sende,  
Uzak- doğu öğrenciler; kalbinde,  
Ordu'dan Rize'ye, Gümüşhâne'de,  
Ne büyük kitapsın; Üniversite...

Genci ve yaşlısı, öğreniyor harf,  
Öğrenci kaynıyor, sende her taraf,  
Kitaplar sığmıyor, çekmiyor bak raf,  
Doğukaradeniz; Üniversite...

Ellibir yaşımda, aldım senden ders,  
Bilgi olmayınca, boşunadır fors,  
Erzurum'dan sonra, Samsun'dan önce;  
Güneşin doğuyor; Üniversite...

Gezdim her tarafını, pek inceledim,  
Yeni gelişmeleri, çok resimledim,  
Torunum' göbeğini de gömüledim,  
Trabzon'a yüzakısın; Üniversite...

Aklıma gelmişken, aradım- sordum,  
Düşünceye daldım, zihnimi yordum,  
Kendisi; kendine yeten 'Şehirsin,  
Tek eksik; mezarlık, Üniversite...

Kadir, Kültür âşığı hem Trabzonlu,  
Resimler, arşivler her yanım dolu,  
En yaşlı öğrenci, emekli oldu,  
Seninle yoğruldu; Üniversite...

Destekli Söğüdü! Kara İncirin,  
Okuldan-okula sıra zincirin,  
Dünyâda olamaz; eşin- benzerin,  
Botanik bahçesin; Üniversite.

Kadir YETER. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83295/karadeniz-teknik-universitesi.html>



# “HOŞOĞLAN” GİBİ

Haşlanmış ayvadın, nesil türemez!  
Kötülükten, saf iyilik üremez!  
Kalbe akan şelâleden, hiç kimse;  
Merhamet olmazsa, damla veremez !...

Fakirin fakire, yardım bayrağı,  
Böyle öz millete, yoksulluk gelmez,  
Usta yetiştirse, hâlis çırağı,  
Her kim; O Ustanın, ismi silinmez...

Toprağa ektikçe, elindekini,  
Hep artar, inanın; sefâlet gelmez,  
Kıskanıp da yıllandırsan, ekini,  
Kurda kuşa bile, bir hayır gelmez...

Tutma, elindeki ilimi fenni,  
Saklama! Deme ki; bu, enson- yeni,  
Mutluluk alan, elinde değil;  
Göreyim: Ne kadar, verdiklerini?...

Şaşma! Doğru yoldan, düzden eğriye,  
Şan şöhret, ne kalır sandın geriye,  
İsminle Ata'n bir, anılsın diye,  
Ne aldın?... Ne verdin?... “Hoşoğlan” gibi.

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83755/hosoglan-gibi.html>

# DOĞUMUNUN 75. YILINDA ADNAN BİLGİÇ

"Rumuzu : ADNANBİLGİÇ  
Adı ve Soyadı : ADNAN BİLGİÇ  
Bulunduğu Şehir : Sakarya  
Yaşadığı Ülke : Türkiye  
Doğum Tarihi : 02.02.1933  
Özgeçmiş / Edebi Etkiler : MUHASEBECİ

"Acizane bendeniz Adapazarında doğmuş,Hüdai nabit büyümüş  
73 yaşında aklım yoktur başımda. Gözüm mavi,bünyem kavi,hısım akraba dan ayrı biriyim.Elife mertek,Kaza Ördek  
diyecek kadar akli zekadanım.Bir zamanlar Köyler de müezzinlik,şehirlerde terzilik, kasaplara vezirlik etmişimdir.Bir  
yumruk da bir Soğan`ı kıracak kadar kollarımda,Bir metre mesafeden kadın ve erkeği tefrik edecek kadar Gözlerimde  
kuvvet vardır.Bu zeka ile kendimi tanıtmakla kespü şeref eylerim. "

"ÖYLE BİR DERT Kİ

Öyle bir dert ki onun yıllarca içindeydim  
Çektim,taşım senin olduğu için onu  
Eğer seni bu kadar derinden sevmeseydim  
Ne çekerdim ve nede taşırdım yıllar boyu.

Öyle bir dert.ki senden hatıra kaldı bana  
Ne varki senden kalan dertten azade bir şey  
Senelerin ardında kaybolduğunu sanma  
Ne kadar eski ise okadar canlı herşey.

Seni daha dün sevmiş gibi hissediyorum  
Duyduğum acıların şiddeti öyle derin  
Ve seninle okadar doluki şimdi ruhum  
Bilmiyorum benmiyim sevmeyen artık seni.

Öyle bir dert ki senin uğruna çektiklerim  
Hangi birini saysam bundan beter öteki  
Türlü dertlerle dolu şu ömrü derbederim  
Oku,gör,anla,işte ,hepsi öyle bir dert ki

11.NİSAN.1955 /SİİRT."

RAHMET VE MİNNET DUYGULARIMLA...

KADİR YETER.02.02.2008 CUMARTESİ. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85289/dogumunun-75-yilinda-adnan-bilgic.html>

# GEÇENİZ, HAYIR OLA

GEÇENİZ, HAYIR OLA,  
GÜNÜNÜZ; BEREKETLİ,  
GECE, ERKEN YATMALI,  
GÜNDÜZÜN; HAREKETLİ.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85597/geceniz-hayir-ola.html>

# BALKON ÇAMAŐIRLARI

Yıkandıa görüően,  
Hal-hatırı soruőan,  
Esanslarla mis kokan,  
Balkon amaőırları...

Ev sâhibiniz dargın,  
Alt katlar- üstten kırgın,  
Eskidike pek yorgun,  
Balkon çamaőırları...

Çocukları büyüttük,  
Liflerimiz' eskittik,  
Sık idik- eleklendik,  
Balkon amaőırları...

Balkonlardan bakındık,  
Mandal filân takındık,  
İslandıka sıkıldık!  
Balkon amaőırları...

Gelsin komőular bize,  
Görüşünler göz-göze,  
Nasihat bizden- size,  
Balkon amaőırları...

Kadir yazdı, azıcık,  
Ne uzun, ne kısacık,  
İbret alın birazcık,  
Apartman komőuları!

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86075/balkon-camasirlari.html>

# DİLERİM

Gönlüme akandan ikrâmım size,  
Dilerim: Düşmesin; dert, gönlünüze,  
Her sabahınızın, meltemsi essin,  
Ayak bastığınız yer; gül- çimenleşsin.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86335/dilerim.html>

# AĞAÇLAR

Ağaçlar sallanır,  
Sallanır yapraklar,  
Topraktan fışkırın,  
Yeşil şelâledir o'nlar.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86659/agaclar.html>

# BEYAZ HEMŞİRE

Başını yastığa, koyduğun zaman,  
Yanında bir melek, Beyaz Hemşire,  
Çâresiz; doktora, gittiğin zaman,  
Bakarsın yetişir; Beyaz Hemşire...

Kolunu ilâçlar, o güleç yüzle,  
İğnesi incitmez, hafif eliyle,  
Morâl verir; nârin, kibar diliyle,  
Tedâviye başlar; Beyaz Hemşire...

Kendini yitirsen, bilincin gitse,  
Ameliyat olup, bir parçan yitse!  
Yeniden doğmuşça, sağlığın gelse,  
Ençok O sevinir; Beyaz Hemşire...

Gece- gündüz demez, Ana gibidir,  
Şifâ dağıtıcı, ilâç gibidir,  
Rûhuyla tedâvi, şevkat; işidir,  
Doktor yardımcısı; Beyaz Hemşire...

Öyle akıllıdır, doktor vekili,  
Eczâcı Kalfası, her profili,  
Uzaktan- yakından, tam bir dost eli,  
Hasta meleği'dir; Beyaz Hemşire...

Kadir. Yeter, bitmez; Melek yazmakla,  
Düşmeyen olur mu? Hasta- yatakla,  
Minnet duymak yetmez; günle haftayla,  
Yıl boyu Melektir... Hayat: Hemşire.

Kadir Yeter. TRABZON.

## AÇIKLAMA:

Beyaz Hemşire adlı şiirim; Şairi yazılmak sûreti ile yayınlanması serbesttir.  
Bu, bir taahhüddür.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 27.9.2006 Çarşamba gün ve  
11296.sayısının 4.sayfasında yayınlanmıştır.

NOT:12-18 MAYIS HEMŞİRELER HAFTASI SEBEBİ İLE 12.5.2008 Pazartesi günü, tekrar yayınlanmıştır;  
.edebiyatdefteri.com/siir/113079/beyaz-hemsire-tekrar

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86951/beyaz-hemsire.html>

# FARUZ LİMANI'NA

Son kez geçtim dolmadan, o ölü köhne yoldan,  
Araç lâstikli ağaç, yaprakları solmadan,  
Yaprağından bir bûse! usulca koparıırken,  
Fotoğrafınla yaşa, dalların kül olmadan...

Çekiciler geçiyor, eyvah! Karşıdan sessiz,  
Konuş'ur ak martılar, her taraf çöl ve ıssız,  
Geri çekilen deniz, hasret o sâhiline,  
Ağaçlar çiftte sıra, öksüzler çöplüğünde...

Hayat küskünlerinin, aşkı; Faroz Limanı,  
Altmışlık balıkçıyı, alın-çizgiyle tanı,  
Kıyı- bucak gezinir, iç çeker- öz ezilir,  
Bak! Yaşlı gözlerine, benden fazla üzülür...

Kayıkâneler hani, bir-bir yıkılmış "Dam"lar!  
Mendirek yol duvarı, feryâdlar- ah'lar- gamlar!  
Duvarla yere inmiş, körpe üzüm salkımlar,  
Dalında incirini, henûz vermiş fidânlar...

Aydınlatma direği, boşa aydınlatmasın,  
Karanlık zâten gönlüm, ışık; utanç saçmasın,  
Ötede Akasyamı, bekliyor ansız kader,  
Yanyana yaşayanlar, ayrı yönlerde yiter!..

Sökülmüş kaldırımlar, târih kokan parkeler,  
Altındaki kumları, yetim beklemekteler,  
Ayva dibinde tuğla, uzamış nar dalları,  
Misâfirim son defâ, Faroz: Gözümde anı...

Karayemiş ağacı, solda fındık fidânı,  
Sarışmışlar incirle, karşımda; Torasan'ı,  
Yolda kim kaldı yazık, taşınsa da limanı,  
Bir hâzan bahçe derdim; Faroz'la kaybolanı.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87513/faroz-limani-na.html>



# TAŞLAR

Taşlar var, taşlar gri,  
Atarsın teper geri,  
Taşlar var, pamuk gibi,  
Gün görür, döner rengi...

Taşlar var, mermer gibi,  
Sert olur, çeşit renkli,  
Taşlar var, gözüm gibi,  
Elâdır, rengârenkli...

Taşlar var, insan gibi,  
Yumuşak bir ten gibi,  
Taşlar var, hüznüldür,  
Yaşarır gözüm gibi...

Taşlar var, ölçü tutmaz!  
Değişir ısınınca,  
Toprak olan taşlar var;  
Sabırla, ovulunca.

Kadir Yeter. 12.02.2008 TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88102/taslar.html>

# Bir Yolcu

Bir yolcu, ağır adımlarla tek- tek,  
Derin gözleri ile usulca süzülerek!  
Bir yolcu, eskili elbiseleri perişan!  
Bir memleketlisini arar gözleri, üzüür.  
Yerinde yok! İçini çekerek...

Bir yolcu, özel edâsı ile yardım için gelen,  
Derdini anlayanlardan, istemeden- güvenerek,  
Bir yolcu geçti usulca, bakkal!... Bakkal,  
Yerinde yok! Gördü; perdecı olmuş yeri,  
İç çekip- üzülerék...

Bir yolcu... bir yolcu geçti.  
Belki, bir daha gelmemek üzere,  
Eyvah!... gidecek!  
Bir umud söndü: Sonsuza dek.

Kadir Yeter.TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89417/bir-yolcu.html>

# HAMSI VE ADÂLET

-yaşanmış bir olay ve ardında bıraktığı adâletsizlik!-

Hamsi, Şubat ayında yavru ile dolaşır,  
Ağlara yığın ile ince- iri doluşur...

Satınalan ev halkı, pişirmeden ayırdı,  
İnceleri yediler, beylere; iri kaldı...

Dedim: Olmadı böyle, neden ikilik olsun,  
Dedi: Evhanımı ki; iriler sizin olsun...

Dedim: Hamsi de bile adâlet olmalıdır,  
Ayıklayan ince'yle, hazır bulan iri yer!...

Adâlet: Hamside de... Asâletliysen eğer,  
Hamsinin adâleti; Ana-Yavru yemezler!...

Yavrusu ana ile gider iken yuvaya,  
Gelecek yıl, hayâli; hamsiniz, çok bol ola...

Bırakın artık gitsin, Ana- yavru "Kuyu"ya,  
Peşinden giden: Kâtil. Yazık etme; yavruya!...

Sınır boyunu aşan, Trabzon'dan göç eden;  
Hamsi; Bereketimiz. Uyan!. O'nu yok eden!...

Hatırlıyorum da! Ben; Hamsi Sempozyumunu,  
Ne, tedbir almış idik! Oyna: Mahcup oyunu!...

Var iken bilinmeyen, sağlık ve gençlik gibi,  
Hamsi, evlere besin, aklımız, bak! Cin gibi...

Trabzonlu tüketir, Dünyâ'da ençok o'nu,  
Değerini bilelim, gelmesin neslin sonu!...

Kaybolduğu zaman da oturup düşünmeden!  
İri- ince ayırdık- İnceler; çöpe... neden?!...

Allah verdi, tükettik, bütün doğallıkları!  
Unutmamalıyız ki; vardır, er-geç sonları...

Kalbime güç pompası, gözüme fosfor; Hamsi,  
Anlayan, anladı da anlamayan' n'idem ki!...

Kadir, baktı? Düşündü, Ana ile yavrular!  
Anasının koynunda, ölmüş körpe Hamsiler!...

Ana sevgisini biz, doyumca yaşamıştık.  
Arada ne fark var ki; biz insan, o'nlar balık!...

Heey, Size söylüyorum; balıkların dostları:

Ekmeğiniz-aşınız, balık arkadaşınız,  
Nesiller korunarak, sayısın' artırınız...

Hamsi için toplantı, dilerim yapmazsınız!  
Denizler bize yeter, bilerek avlansanız!...

Dünden bu güne kaldı, yârın: "Var" sanmayalım!  
Otuzdokuz oldu tam, hafife almayalım...

Bu son satırı olsun, hamsibaşı sırası,  
Burada noktalandı, Hamsinin, asıl "YAS"ı.

Kadir YETER .TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89702/hamsi-ve-ad-let.html>

# ANADOLU ERKEKLERİ

Anadolu erkekleri, tarlada,  
Anadolu erkekleri, taşocağında,  
Şehirlerdeki, Anadolu erkekleri;  
Taş binâlardan, Ekmeğini çıkartır...

Elleri nasırlı, parmakları çatlak,  
Parmakları kesik, Anadolu erkekleri,  
Saçları dökük, gözlerde gözlük,  
Üşümez! Anadolu erkekleri...

Söz anlatmaktan yorgun- bitkin,  
Makamlar ile irâdeli- yetkin,  
Geçinemeyenleri; sikkın- solgun,  
Gönüllüdür, Anadolu erkekleri...

Beyinleri dalgın, işlerinde coşkun,  
Saygılıdır, Anadolu erkekleri,  
Askerine mahcûp, düşmanına aslan,  
Heybetlidir, Anadolu erkekleri...

Sazına âşık, sözüne dolaşık,  
Bilmeyene ışık; Anadolu Erkekleri,  
Derneğine barışık, yaylâsına ulaşık,  
Yemeğine kaşık, Anadolu erkekleri...

Şehîdine Bayrak, oyununa kıvrak,  
Ağacına yaprak, Anadolu erkekleri...

Nöbetine uyanık, aşkına bağı- yanık,  
Düşünmez fenâlık; Anadolu erkekleri,  
Ustasına- çırak, O'na yok ırak,  
Zora alışıktır, Anadolu erkekleri...

Kadir'e kâğıt, ayrılmak vakit,  
Sözünde nakit; Anadolu erkekleri,  
Hastasına şifâ, borçlusuna edâ, hayâta;  
Maksattır, Anadolu erkekleri.

Kadir Yeter.TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89969/anadolu-erkekleri.html>

# HAYAT ÇİFTTİR

Kurban Bayramı'nın birinci günü akşamı, Yılbaşı idi: 2006-2007

İnsan çift-çift dolaşır, yaşar dünyâ üstünde,  
Su ve Ekmek bir çifttir, insan için bilince,  
Herşey çiftle dengede, sayalım birkaç çifti;  
Koyun da Güvercin de Balığın da var çifti...

Meyveler çeşit çifttir, biri ötekine eş,  
Arı, kelebek, rüzgâr bulurlar kendine eş.  
Kalem ile kâğıt çift, yazar ile okur çift,  
Tüm ilimler birer çift, kazananla çalan çift!...

Gazete- Abone çift, dernek ile üye çift,  
Doktor ile hasta çift, kimyâger-eczacı çift,  
Dolmuş ile yolcu çift, davul-zurna çalar çift,  
Kemençenin sesiyle, horon tepen ekip çift...

Güreş tutan pehlivan, Boksördeki eldiven,  
Dua eden eller çift, Dîni ile îman çift,  
Her ölçüde yönler çift, böbrek ciğer, damar çift,  
Gözler, kulak, parmaklar, beyin Lob'u neden çift...

Sakız-mumla olur çift, dişler; sağ ve solda çift,  
Sayılarda rakam çift, deli ile veli çift,  
Bitmeyen çiftler ile alınanı vermeli,  
Aldığın sevgi ile ödenecek bedel çift.

Kadir YETER. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90255/hayat-cifttir.html>

# ŞÂD OLMAK İÇİN

Gönülden gayret ile dernek kurmak; “Hâk” için,  
Tek el asla yetmiyor, çadır- ev; artmak için,  
Gemi pek büyük amma, güçlü rüzgârlar gerek,  
Pak yelkenler şişmeli, Şair;“ŞAD OLMAK” İÇİN.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91382/s-d-olmak-icin.html>

# BİZİM KOROMUZ

Kültür Merkezi'nde, koroda dostlar,  
Haftada iki kez, orda buluşurlar,  
Her yaştan kız- erkek, dede-torun var,  
Türk müziği için, gül oluşurlar...

Târîhi eser binâdır yapı,  
Pek uzun, genişir iki kanadı,  
Dokuzyüzotuzbir'de îmarlı yapı,  
Müzik dostları, orda buluşurlar...

Şefimiz; Ören, keman'da; Meryem,  
Darbuka; İhsan'la, oluyor bayram,  
Udları çalıyor; Sibel'le Kâzım,  
Dinleyen ruhlara- gönüller hayran...

İlhan, Ayşen, Selma bülbüllerimiz,  
Doktor Kemal akan sebillerimiz,  
Diğer arkadaşlar, sümbüllerimiz,  
Kışın çiçek açar, sanat koromuz...

Kadir'im. Korist'im, elliki'de,  
Malı da bıraktık, artık mülkü de,  
Dünyânın serveti, meğer müzikte,  
Ayaklarım' kesti yerden, sanat koromuz...

Bitti yine sayfa, kesmeli sözü,  
Ballar; şarkılarda, koroda özü,  
Bir dernek kuralım, sönmesin közü,  
Koro şefi ile şarkı sunalım.

Kadir Yeter.TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92058/bizim-koromuz.html>



# HELÂL KALEM

Görmek istersen, hayat; gözünde olur Cennet,  
Ölmeden de görürsün, yeter ki iste- sabret,  
İlk bakış çok önemli, ailede başlıyor;  
Geleceği çizerken; helâl kalemle resmet.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92842/hel-l-kalem.html>

# KOLTUK DEĞNEĞİ

Yeşilay Haftası'nda(1-7 Mart) , Gençlere ithâf...

Yanlış yapıyorsun, sigara içme,  
Gençliğine yazık, kendinden geçme,  
Ölmek kolay ama, bacaksız göçme  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Sür'atli sürme, araban güzel,  
Sen istemezsen, tez gelmez ecel,  
Vatanını çok sev, çalış ve yücel,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

O güzel boyunla, o gül çehrenle,  
O kutsal bedeni, kendin erdemle,  
Yanlış yola doğru, hızla gidenle;  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Asâletin belli; TÜRK OĞLU TÜRK'SÜN,  
Düşmanımız çok, akıllı ol, hepsi ürksün,  
Bu vatan üstünde, büyük Gençliksin,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Hastalık doğal'sa değnek tabî şart,  
Henüz onyedî'de değilsin ki kart,  
Sigarayı, her kim ikram ederse zart,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Kadir, doğru söyler, konuşur bâzen,  
O nâleti içmez; kendini bilen,  
Aklını kullan, gerekli fren,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gözün görmüyor mu işitmez misin?  
Zehirin kökünü, kazıtmaz mısın?  
İş işten geçerse, üzülmez misin?  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Saf mısın, akıllı mı, ben anlayamam!  
Boyun, kilon yerinde, her şeyin tamam,  
İçme! Şu tütün'ün pis dumanını,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Okul öğrencisi, sigara içer mi?!  
Fidan boylu o Genç biçâre mi?!  
Yeşilay dururken, zifin çeker mi?!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Var mısın? Olalım hep Yeşilaycı,  
Garsonu, öğrencisi ve bizim çaycı,  
İçmeyi gülme, kendine kaygı,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gönlüm böyle diyor, içmeseniz de  
Yeşilay Derneği, Türkiye'mizde,  
Gönüllü Üye ol, çalışın siz de  
Sana koltuk değneğini yakıştıramam...

Ralli'ler, yarışlar, hep bir bahâne,  
Türkiye'de gizli reklâm, daha ne!  
Zehir satan, ne koyar ki, önüne?!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Çanak antende bak neler' reklâmı!  
Gençler akıllıdır; yükselt çıta'nı,  
Görevin okumak, uyar arkadaşını,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gözleri parlıyor, bir şimşek gibi,  
Sağlıklı Gençlik, gerçek bilgili,  
Sen'sin, Türkiye'nin, gerçek sahibi,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

İçmeyene bak, içene değil!  
Doğru söze, saygı duy, önünde eğil,  
Türk'ün düşmanları, dışar'da değil!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Yazsam; saatlerce, günlerce şiir,  
Her türlü kelâmı söylesem bir-bir,  
İçme diyorlarsa, içilmez zehir,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Yeter; Kadir, yazma; uzadı gitti,  
Bitmeyen sözlerim, zoraki bitti,  
Ormanı yakan da bir çöp kibritti,  
Bu benim Gençliğim; karıştıramam  
Sana, kötü alışkanlıkları, yakıştıramam.

Not: Sigara içmeye hiç başlamadım(1951).

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93120/koltuk-degnegi.html>

# SUSAM SOKAĞI

Benim adım güvercin,  
Arkadaşımınki serçe,  
Bu Susam Sokağında,  
Güvendeyiz bizler de...

Karnımı doyururum,  
Aç kalmam hiçbir gece,  
Bu Susam Sokağında,  
Güvendeyiz yıllarca.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95018/susam-sokagi.html>

# YOLCU

Birbiri ardından ölenler: yeni doğanlara rûh oldu,  
Hayâtın özü: Bir yaratıldı ve ebedî oldu.  
Bir daire, bir zincirler sırası kondu.  
Dönen biz. Doğup- ölen biz, bak hayâta ne oldu?  
Zaman, aynı zaman. Saatler;  
Kendine, insanlarca kuruldu!  
Ne dün, ne geçmiş, ne yârin oldu!  
Ne güneşin gecesî ne dünyânın gündüzü oldu!  
Sobadaki ateş: Önce yoktu, sonra yandı ve söndü.  
İnsan yapıları; bir depremle- sel ile... yok oldu!  
Hayat yine hayat, sanma vakit: Er- geç doldu.  
Bize, dün gibi gelenler, bil ki: Geçici bir yolcuydu.

Kadir Yeter.TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95582/yolcu.html>

# BELKİ...

Bir ordu savaşırmış, şu kalbimin içinde,  
Gözlerimi kapatsam, dinlerim seslerini,  
Zaman dolmadan evvel, dünyânın her yerinde,  
Tutar- kaldırır beni, sergiler eserini...

Sütunlar ters aşağı, büyümektedir boy- boy,  
Kendi öğretir- diker, sökülen etlerini,  
Uçmaktan daha hızlı, yıldırımdan daha toy,  
Saatler- yıllar eder, asırlık işlerini...

Sendelemez yönlere, dönse her nereye ay,  
Gözleri ışıktandır, Lazerler birer elçi,  
Sevmesin, çalışmaktan ilkeli birer kobay,  
Sonsuz- başsız nedir ki, doğmadan doğar belki...

Sessizce çalışarak, hergün milyar ölüyle,  
Milyar kere düşünmüş, ayaklanmıştır belki,  
Savunduğu bedenini, uğrunda kan seliyle,  
Sağdığı sütte tendir, sağınız siz yeter ki!...

Son defâ çatırdadı, ısındı çırpınarak,  
Son tahtaya uzandı, soğuktan teni belki,  
Kurumak; suya hasret, ellerini çarparak,  
Döndü öz nefesine, gökte bin yıldız belki.

Kadir Yeter.TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 28.10.2006 Cumartesi gün  
ve 11327.sayısının 5.sayfasında yayınlanmıştır.

Sitemizde ikinci yayını: 05.11.2009 Perşembe.  
<http://www.edebiyatdefteri.com/siir/292776/belki--->

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96340/belki.html>

# CEP TELEFONU

Şimdi, akıllılarda deli gibi hareket,  
Sesleri, en yüksekte, çıldırması, bu ne hiddet...

Cadde- sokak tanımaz, her yerde konuşuyor,  
Durup- durup dinleyip, âniden çıkıyor...

Cırlayan bayanları, ulu orta çok gördüm,  
Kulakları yırtarca, feryat- İntizar duydum...

Çoluk- çocuk, genci de aynı şeyi yapıyor,  
Ne oldu insanlara, haykırarak yürüyor...

Bâzıları, yürürken; iki adım ileri,  
Sonra da arkasına, dönüp- geliyor, geri...

Anlaşılmaz işâret, el- kol sallanır- durur,  
Bilmeyen insanlar da hayretle bakıp-durur...

Adı; "Cep" imiş hayret! ... her zaman durur "El"de,  
Sanki, santral kurdu! Bekliyor; sâniye'de...

Okulda, evde aynı; dolmuşta, otobüste,  
Akla gelmeyen yerde, tuvâletin içinde...

Çalıyor telefonlar, çıldırdı bu insanlar,  
Biraz çevreye bakın, çocuklar ve bayanlar...

Kadir, almadı henûz, bu saydıklarım için,  
Cep telefonu, lâzım; akıllı insan için.

KADİR YETER. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96932/cep-telefonu.html>

# KANDİL AKŞAMI

Gözlerin nûra uzanır, kandil akşamı- akşamı,  
Büyük Allah'ını tanı, kandil akşamı- akşamı.  
Solgun yüzünüz parlansın, ak eller Allah'a kalksın,  
Yaratanını tanısın, kandil akşamı- akşamı...

Nur saçılır karanlıktan, siyahta gizlidir renkler,  
Gün ağarmadan gör "Tan"ı, kandil akşamı- akşamı...

İşleyen uzuvlarını; her bir fabrikayı tanı,  
Sessizlikler içindeki, çınlatan ses çıkartanı!  
Çatışmayan trafikte, örtüşürler kat- kat üste,  
Üçyüzaltmış derecede, ters çalışan fabrikayı!..

Nur saçan karanlıklardan, siyahtan doğar tüm renkler,  
Gün ağarmadan Vatana, yan; Kandilce, akşamları!

Kadir Yeter. TRABZON.

29.7.2008 SÂLİ GÜNÜ, TEKRAR YAYINLANMIŞTIR.:  
.edebiyatdefteri.com/siir/134762/kandil-aksami--tekrar

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98568/kandil-aksami.html>



# ŒİMĐİ

Bir eksik var sanki, gönülde- dilde,  
Edebi öğretmek gerekli in'de,  
Âşık doğru döker; dilinde- mim'de,  
Yiyip- tıkananlar, ŒiŒiyor Œimdi!  
BaŒa gelecek var; kaŒıyor Œimdi!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101074/simdi.html>

# GARİPLER MEZARLIĞI

Üstünde yırtık basma! Kimsesiz bayramlığı!  
Üzümsüz çökmüş asma! Garipler Mezarlığı,  
Yassılaştırmış mezarlar, Boztepe batısında,  
Öyle küskün ki, O'nlar; köşesiz yatışında!...

Birkaç başlıklı mezar, sanki! Hatırlayan var,  
İsmiyle müteberdir, gerçek garip mezarlar!  
Transit yol geçmez ki, yolcu Fâtihâ'lasın,  
Yerlisi de pek bilmez, yolunu ki ulaşsın!...

Mahsûn uyur yerinde, kim kaldı hatırlasın!?  
Boztepe'nin dibinde, çimenlikte o mahsûn,  
Çevresinde yapılan yeni evler pek kibar,  
Hemencecik yanında, lüküs mermer Mezarlar!...

Sâhipsiz mezarlıklar, gittikçe daralıyor!  
Bak "Hâtûniyye" ile İmâret ev doluyor!  
Bir sabah bakmışsın ki, Garipler; garip yolcu!  
Kindinar/ Bahçeciğe, bakan bir binâ kondu!...

Kadir Yeter say-söyle, mal ile mülk mezarlar,  
Kendinden sonrasına, iz bırakan insanlar!  
Beşyüz yıllık mezarlık, doğumevine dönmüş!  
Orda yatan mevtâlar, belli ki bize küsmüş!...

Son olsun bu satırlar, Garipleri analım,  
Bir servet yitirenler, virâne topraklarda!  
Ömrümüzün bir ânı, or'da canlı kalalım!  
Kendimizi bir mezar, sanıp- geri bakalım!.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102781/garipler-mezarligi.html>

# SANA TAŞ ATMAM DOSTUM

Polis, Şâir, Fırat Yıldız'ın "BANA TAŞ ATMA "Şiirine cevap:

Çiçek atmak istiyorum ama onu koparamam  
Hayâline çiçek attım  
Camların pırıl-pırıl temiz kalsın  
Hep alıştım üniformanla seni tanıdım  
Her zaman yumuşak, ipeksi  
Sen hep iyi hizmetler verdin; iyiyi kötüden ayırmadan  
Elindeki silâh değil bir buket çiçek gördü gözlerim  
Sazın ise; ninni söyler, karakolda uyuttuğun terkedilmiş bebeler  
Elinde hiç görmedim cop'u  
Yumuşak parmaklarınla;  
Çiçek suladığını, şiir yazdığını, yol gösterdiğini gördüm hep  
Dünden bilirim kardeşliğini  
Çizdikçe yaklaştın dostlarına, gerçekte;  
Saflik, sâdelik, barış hep var...  
Ben, hiç kaybetmedim...  
Her yerde huzur var  
Sizler, benim gönüllülerim  
Hayâllerin gelişsin, benden de katkı bu  
Sana taş atmam, aklıma bile getiremem...  
Çiçek atmak istiyorum ama, onu da koparamam...  
Ben, dost bildim üniformanı, mâviliğini; enginlik...  
Omuzundan yıldızlar yükselir, tıpkı bir Beşbirlik...  
Kalbindeki "Yıldız"; en büyüğü, en parlak ve sıcak  
İnandım... Bu yıldız benim için ancak parlak...  
Göğsündeki defne dalı, Akçaabat'tır Vatanı,  
Emniyet; o'nun gibi kokar, çelenklerin o hoş kokusuyla  
Yok ki, olmadı ki; hiçbir zaman, aramızda "Duvar"  
Bak, yazıyorum, şiirine karşılık, inan ki; dostluk var...  
Elimde taş yok... olamaz... düşünemem bile...  
Atmak istiyorum; bir buket, en güzelinden "Çiçek"  
Koparmadan defne dalını, çiçekleri  
Ellerim sevgi dolu... ben de uzattım bak ellerimi...  
Ellerin, her zaman dolu bunu bil...  
Beni dost bil... bu dostluk ebedîdir.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104114/sana-tas-atmam-dostum.html>

# NESİL

Utandım gökyüzünden, yerden daha alçaktım,  
Bütün güzellik kökte, dal olup çiçek açtım,  
Kurumuş tohum neden, nesil artıracaktım,  
Dallardan yere düşüp, daha çok doğacaktım.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104234/nesil.html>

# DENİZİ DEMİRLEDİK

Güzellikler doğarken,  
Bir sancı çeker insan,  
Geçmişe özlem gerek,  
Bahar getirir Nisan...

Topraktan fışkırıyor;  
Betonlar: İçi demir!  
Yollar- köprüler gerek,  
İmar; çevirir devir...

Denizleri doldurduk,  
Gerek yok ağlaşmaya,  
Daha tez, daha emin;  
Yollarla kavuşmaya...

Maksat; ağaçlık ise,  
Hergün bir fidân dakin,  
Dallarına çıkmayın!  
İnin! Toprağa inin!...

Sular, durulur geri,  
Başka toprak ıslarlar!  
Doldurdukça denizi;  
Başka kıyı basarlar!...

Mecbur kalınmadıkça;  
Kıyıları doğal kalsın;  
Sevişsin dalgalarla,  
Sevenler hayran kalsın.

Kadir Yeter. TRABZON.

Fotoğraf bilgisi:

Trabzon, Hacıbeşir(beşirli) koyunda yapılan deniz dolgusundan (Akyazı Stadı) taşan su,  
acabâ nereye gitti dersiniz!?!... buhar olup uçmadı ise,  
bir o kadar kara parçasını istilâ ettiğine îtiraz edemezsiniz.

Denizi dolduran, genel anlamda, kendini boşuna yorar.  
Denemek isteyen, su dolu bir kabın içine taş bıraksın!?!.

Ek: Kadir Yeter. 03.3.2015

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104454/denizi-demirledik.html>

# HAYVAN SEVELİM

Kediyi, köpeği sokakta parkta,  
Zehirliyorlar, yaşatmıyorlar,  
İnsaftan bahsedip- kânun yapıp da  
İnce ruhlu insanları, yanıltıyorlar...

Çevre temizliği, insafla olur,  
Ped şişeyi, içip- boşaltıyorlar!  
“Cam, çevre dostudur” diyenler bile,  
hayâtı, git- gide daraltıyorlar...

Caddeler, sokaklar, insanlar için!  
Nice ehil hayvan nerede, niçin?!  
Toprak betonlandı, insanlık için!  
Can'ları gittikçe azaltıyorlar!...

Kadir'e mi kaldı, kedi beslemek,  
Dört ayın sonunda, boşuna emek,  
Çocuklara lâyük, canlıyı sevmek,  
Çevreyi, kökünden kopartıyorlar!...

Ne'ler yazacağım; Nâmık Kemâl'im!  
Beş ay emek verdim, gitti canlarım,  
Cemil ile Cemile, gidene yandım,  
İnsanlık borcumuz, hayvan sevelim.

Kadir Yeter. TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 16.8.2006 Çarşamba  
gün ve 12255. sayısının 7.sayfasında yayınlanmıştır.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105358/hayvan-sevelim.html>

# KADİR YETER'DEN BİR SÖZ-1

Hiçbir felâket çekmiyor;  
Âhımdan ağır çileyi,  
Allah, hakkınca verirmiş;  
Gönlünden geçen dileği!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105797/kadir-yeter-den-bir-soz-1.html>

# İNSAN VE KARINCA

Pasta yediğini sanır, çöpte; toptan karıncalar!  
Gündüzün çöker karalar! Akşam bilir; karıncalar,  
Şükür eylemeli evvel, kanaatince doylar,  
Açgözlülük; çöpe döker, az'a kanmayan insanlar!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106109/insan-ve-karinca.html>



# "23 NİSAN MARŞI"

Unutulmuş bir İlkokul Marşı:

"Geldi yine sevinçle  
Millî 23 Nisan  
Türk Çocuğu bu günü  
Sen en büyük bayram say

Yaratmıştık o günde  
Yeni bir târihi biz  
O günden beri aynı  
Hisle çarpan bir kalbiz

Nasıl gurur doldurmaz  
Coşkun kalbine insan."

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108069/23-nisan-marsi.html>

# YORGUN BACALAR

Kiremit üstünde, soğuk bacalar!  
Birbirine bakar, içleri sızlar,  
Ne ısınır- soğur, beton tavanlar,  
Yalnızlığı yaşar, yıldırgan bacalar!...

Gün batarken bakıp- gördüğüm yerde,  
İçlerine hicrân düşer seherde,  
Damda ağlaşırlar, dumanım ner'de,  
Tek hayâli; tûtmek, suskun bacalar!...

Yüzlercesi, site üstünde boşta!  
Kiremit ayaklar, betondan şapka!  
Esen fırtınaya, inat ayakta,  
Gönülden üşümüş, solgun bacalar!...

Kadir'e görünür, boyasız başlar!  
Doğum sancısını, otuz yıl yaşar,  
Onca yıl dikilir, sonra yumuşar,  
Kiremit çivisi, Yorgun Bacalar!

Kadir Yeter. TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 31.12.2005 cumartesi gün ve  
11026.sayısının 4. sayfasında yayınlanmıştır.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108208/yorgun-bacalar.html>

# GÖZYAŞINI ÖPERİM

Millî duygudan doğan,  
Hâlis sevgiler kuran,  
Bayrağımla dalgalan;  
Gözyaşını öperim...

Özünde asîl kanı,  
Dürüstlük dolu canı,  
Haritayı yayanı,  
Davranışı öperim...

Hiddedlenip- kâr eden,  
İnâd eden- şart eden,  
Ölümüne marş eden,  
Ayağını öperim...

Karda- kışta soğukta,  
Aydınlık- karanlıkta,  
Sarp kayada çatakta,  
Dermânını öperim...

İlim dediğin yerde,  
Uykuda ibâdetinde,  
Sulh vaktinde seferde,  
Gözlerini öperim...

Miktârı az ya da çok,  
Mermi yağsa veyâ ok,  
Karnı açken gözü tok,  
Mataranı öperim...

Nihâyet olsun yedi,  
Nâmusumuz ebedî,  
Şehîd olmuş bedeni,  
Ciğerinden öperim.

Kadir Yeter. TRABZON.

Şiir ve yazılarımda; yazım hatâsı, eksik ve kusurlarımı usûlünce bildirene minnet duyarım.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108572/gozyasini-operim.html>

# KARTON TABUTLAR

Dünyâ- Ah'ret torunum, gözlerimin ilâci,  
Ne sen evvel doğmuşsun, ne bıraktığın; acı!  
Küsme sen hayâtına, dede sözü; baş-tâci,  
Bil ki; dert veren Allah, mutlak verir ilâci...

Kartonlar katlanılmış, kapı önünde yaslı!  
Gözlerimde gözlük var, kirpiklerim'se yaşlı,  
Hayat böyle kuzucuk, güllü, dikenli-taşlı,  
Allah'a İsmarladık; diyor, Karton Tabutlar!...

Komşuluk bu kadarmış, gayrısın' yesin; kurtlar!  
Asel Uçsun- büyüsün, enginleşsin ufuklar,  
Her beden ölümlüdür, Döner durur bulutlar,  
Rûh; yaşar- yaşayacak, Cesedi emer; Kurtlar!

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109485/karton-tabutlar.html>

# Hüseyin Çiftçi'ye

Kiminin esmeri, kimin' kumralı,  
Sevgi karşılıklı, Kumru olmalı,  
Gönül ne istiyor, aslı; yormalı,  
'Çiftçi' der: Derdimi, anlatamadım.

Kadir Yeter. TRABZON.  
İLGİ:.edebiyatdefteri.com/siir/109465/olmadi-ne-care.html

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109642/huseyin-ciftci-ye.html>

# BEYAZ HEMŞİRE-TEKRAR

(12- 18 MAYIS HEMŞİRELER HAFTASI)

Başını yastığa, koyduğun zaman,  
Yanında bir melek, Beyaz Hemşire,  
Çâresiz; doktora, gittiğin zaman,  
Bakarsın yetişir; Beyaz Hemşire...

Kolunu ilâçlar, o güleç yüzle,  
İğnesi incitmez, hafif eliyle,  
Morâl verir; nârin, kibar diliyle,  
Tedâviye başlar; Beyaz Hemşire...

Kendini yitirsen, bilincin gitse,  
Ameliyat olup, bir parçan yitse!  
Yeniden doğmuşça, sağlığın gelse,  
Ençok O sevinir; Beyaz Hemşire...

Gece- gündüz demez, Ana gibidir,  
Şifâ dağıtıcı, ilâç gibidir,  
Rûhuyla tedâvi, şevkat; işidir,  
Doktor yardımcısı; Beyaz Hemşire...

Öyle akıllıdır, doktor vekili,  
Eczâcı Kalfası, her profili,  
Uzaktan- yakından, tam bir dost eli,  
Hasta meleği'dir; Beyaz Hemşire...

Kadir. Yeter, bitmez; Melek yazmakla,  
Düşmeyen olur mu? Hasta- yatakla,  
Minnet duymak yetmez; günle haftayla,  
Yıl boyu Melektir... Hayat: Hemşire.

Kadir Yeter. TRABZON.

## AÇIKLAMA:

Beyaz Hemşire adlı şiirim; Şairi yazılmak sûreti ile yayınlanması serbesttir.  
Bu, bir taahhüddür.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 27.9.2006 Çarşamba gün ve  
11296.sayısının 4.sayfasında yayınlanmıştır.

SİTEMİZDE İLK YAYINI: 08 Şubat 2008 Cuma  
.edebiyatdefteri.com/siir/86951/beyaz-hemsire

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113079/beyaz-hemsire-tekrar.html>

# MUTLUYUZ

Kediden, köpekten, tavuktan- kazdan,  
Hepsinden kurtuldum, böyle mutluyum!  
Şehirde; ne eşek ne arı ne kuş,  
Bülbülden kurtuldum, böyle mutluyum!...

Taş, çakıl, betonlar bizimle değer!  
Güneş nerden doğsa, yine mutluyum!  
Hiçbir şey kalmasin, ne inek ne süt,  
Ayrandan kurtuldum, böyle mutluyum!...

Heryer ayna oldu, gördük biz- bizi!  
Kupkuru bed hayat, susuz mutluyum!  
Özel kafeslerde, kuş besler idim,  
O'ndan da kurtuldum, böyle mutluyum!...

Komşuya gitmek yok! Gelmez; istersen,  
Televizyon yeter, tüplü mutluyum!  
Cenâzemize hiç kimse gelmezse;  
Mevlidden kurtuldum, böyle mutluyum!...

Yalan konuş! Dinleme, kimseden yalan!  
Akşama dek anlat, "Çal"dan "Mut"luyum,  
Elinden gelirse, sen de et talan!!!  
Çaldıkça kurtuldum, böyle mutluyum!...

Kadir'im. Kalkarım, çok defâ erken,  
Şiir der; merâmım, böyle mutluyum,  
Kimseden borç almam, kimseye vermem,  
Dostlardan kurtuldum, böyle mutluyum!...

Deme! Hiçbir yalan, riyâdan utan,  
Batan bizim gemi, benim O batan!  
Dert üstüne tatlı sözler çağlatan,  
De, şimdi mutluyum. Söyle: Mutluyum.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113720/mutluyuz.html>





# ARMUDUN ÇEŞİDİ

Ne zarfı var, ne bohçası,  
Dalda asılı lobcası,  
İnce zar içinde saklı,  
Armudun en sulucası...

Sapından asılı nîmet,  
Kendi sarı. Pembe kıymet,  
Su deposu, yok posası,  
Dışsizlere, etmez zahmet...

Nârin tenli, pek de hassas,  
Yere düşse, olur pas-pas,  
Er kesilir, yan yatar has,  
Vitaminlerle \*muraahas...

Çeşit- çeşit tadları var,  
Kış Armudu, Kiraz'ı var,  
Eğri saplısı pek meşhûr,  
Armudun türlü çeşidi var...

Kadir'im. İftarda yedim,  
Yazmamak hiç olmaz dedim,  
Beş dörtlükte tamam dedim,  
Emek verene, Rahmed diledim.

Kadir Yeter. TRABZON.

\*Muraahas: Yetkili.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115719/armudun-cesidi.html>

# YOL KESTÂNELERİ...

Damarlarım taşı kırmış, giderim!  
Nice seher görmemişler altımda!  
Boydan- boya mezarlık idi zemîn,  
Yapraklarım bakar- ben yaş dökerim...

Nice Meftûnlar, gözlerken bizi,  
Şaşırın gâfiller çökerler dizi,  
Akıllı olanlar ağlaşır özü,  
Bir yol çekilmiş ki, beton yol izi!...

Ne kestâne kalmış ne dağ cevizi,  
Bu kalın gövdemi, daraltır bezi!  
Her iki yanımdan, geçen o yollar,  
Sabah, öğle-akşam, sınıarım sizi...

“Hâtuniyye” denirdi, mahalle adım’,  
Bir değerli insan ve üstün Kadın,  
Beşyüz yıl önceden, bu hâtıratım,  
Denilir: Atapark, mezarlık- parkım!...

Kalemle yazıldım, beyaz kâğıda,  
Ne lüzum, efkâra- ne söz- ağıda,  
Solumda mezarlar, önüm- sağım da,  
Beton, harç döküldü, Şehîd üstüne!...

Kadir’im. Ne yazsam, yol geçer O’rdan!  
Ayak basmak elem, feryâdım ondan!  
Şehîdlik üstüne, kurulmuş Vatan...  
O, geçti: “SER”inden, korkarım O’ndan.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117331/yol-kest-neleri.html>

# KADİR YETER'DEN SÖZLER

Üşümeven, ne bilir; soğğun zorluğunu,  
Çöl Devesi ne bilsin; insanın donduğunu!

Kadir Yeter. TRABZON.  
59/59

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118463/kadir-yeter-den-sozler.html>

# AY GEÇTİ, MEVSİM GEÇTİ

Ay geçti- mevsim geçti;  
Oniki saat önce,  
Yaz gibi sıcak olsun;  
Seven- sevsin; Gönlünce.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118912/ay-gecti-mevsim-gecti.html>

# Durmuşoğlu'na

Durmuşoğlu söyler doğru,  
Murâdına ermiş oğlu,  
Dededen- atadan soylu,  
Mum ol!... Yak da gör kendini.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122772/durmusoglu-na.html>

# ŒAIR VE HAYÂTI

Œiir; uyuŒturucu!... bağımlılık yapıyor,  
Gönül alıŒıverdi, ummak; rahatlatıyor,  
Okumamak elde mi? Can; Œiirle yatıyor,  
Œiir; gözlüğüüm benim, hayât, O'nla akıyor.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123678/sair-ve-hay-ti.html>

# TOMAÇ'A -1

Gündönümünde döndü aslına,  
Yetmişdördü görüp göçtü aslına,  
Sohbet bitti, ara verdi faslına,  
Hüsnü Mustafa bey \*Kanlıga'sında.

\*: Kanlıga: Trabzon Merkez, Beştaş Köyü.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127631/tomac-a-1.html>

# "BAYRAĞIM"A

"BAYRAĞIM" KELİMESİ, ETKİLİYOR KANIMI,  
UĞRUNDA GAYRETLİYİM, O NAKLEDER; ŐÂNIMI,  
HER, GÜN AĞARIR İKEN, UYANDIRIR; CÂNIMI,  
O'NUNLA TANINIRIM; TANIRIM, CÂNÂNIMI.

KADİR YETER. TRABZON.

Hüseyin KILBAŞ'A TEŞEKKÜRLER...

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128220/bayragim-a.html>



# ÂŞIK ÇEPNİ'YE ÇAĞRI

Gelirsin diye bekler, gönlüm; sensiz açılmaz,  
Kaderde ne var ise karşılanır- kaçılmaz,  
Derdine ortak olsam; derdin, biraz eksilmez!  
Gurbet neyine gerek, Zifinler solmadan gel...

Dostu zor günde tanı, aslında var'sa şâni,  
Yaylanın soğuk suyu, Karayemiş koçanı,  
İş- işin içindedir, özledim; Ak Hocamı,  
Çelik neyine gerek, Vargitler açmadan gel.

KADİR YETER. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129829/sik-cepni-ye-cagri.html>

# RAMAZAN MİSÂFİRLERİ

Gönlünün renklerini, seriverdin Sitene,  
Şiirle karşılayan, ana sayfan; şahâne,  
Bilim konmuş Soy adın; Muammer'in;Gül hâne,  
Ramazan'ın Bir'inde, Hoş gelmişsin; cihâne...

Kadir de Ramazan'lı, "Kadir Gecesi" doğdu,  
Ebem Süreyyâ Hanım: "Çocuk, ismiyle doğdu"  
Son yorumun; nefâset, billûr kelâmın bol'du,  
Sağlıkla kal Sungurlu', Gönlüm; Gönlünle doğdu.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132775/ramazan-mis-firleri.html>

# SUSAYAN TOPRAK

Gönlü Güzel Dostlara İthâfen:

Balı da siz, Arı da ben; kuru bir toprağım,  
Suyu da siz, Darı da ben; kuru bir toprağım,  
Var'ı da Siz, Kârı da ben; kuru bir toprağım,  
Hem Canım hem Canânım, ben; susayan toprağım.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132936/susayan-toprak.html>

# KUZEY KIBRIS TRK CUMHRİYETİ DEVLETİ'NE

Allah nasıl ltfetti, Rize'ye verdi; arı,  
Soğuğuna dayanan, Ağrı'ya verdi kar'ı,  
Muz yetişen Mersin'e, emnet; Karşı Yarı;  
Kuzey Kıbrıs Trk Yurdu, evld; Ananın karı.

Kadir Yeter.TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133285/kuzey-kibris-turk-cumh-riyeti-devleti-ne.html>

# PEDALLI DOKTOR

(\* DOKTOR, TARKAN KALAYCIOĞLU'NA )

Bir doktor gördüm yolda, sağ elinde fırçası,  
Üçyüz M. yazıyordu, caddenin tam ortası,  
Önüm sıra yürüdü, sonra durdu deltası,  
Sağ elinden tutunup, alını öpüverdim...

“Tarkan Hoca” diyoruz, Gönlü; Tarkan’dan yüce,  
Kabaca cüsse değil; nâzik, ehli ve ince  
Trabzon Bisikleti, O’ndan; pedalda yüce,  
Türkiye’de duyuldu, sporu sevdince...

Hem yârın hem pazar’a, iki gün, saat: On’da,  
İlki yeni yol üstü, sonra “Yavuz” yolunda,  
Resmetmek, görevimiz, Erâtıyız; yolunda,  
Trabzon Târihinde, Bisiklet Sporunda...

Esseten Doktordur hâ, lâkâbıyla aynıdır,  
Gönlünden dökülenle, lisânıyla aynıdır,  
Fırsat ister, güç bekler, tâkâtıyla aynıdır,  
Trabzon Temsilcisi; Resmîyeti aynıdır...

Târihe bakıyorum; Her spor takımının,  
Bisikletçisi vardı her bir semt takımının,  
Spor kulüplerine, târihe bakınırım,  
Çektiğim resimlerle, târihe taşınırım...

Hasbi Yahyaoğlu’nu kayıt ettim târihe,  
Adıyla gelin görün, önce uyun; târiife,  
Ondokuz mayıs günü, Dokuzyüzotuzaltı,  
Koraltan Vâli eli, ödül taktı; kadife...

Bisiklet plâkası: “Trabzon-kırkbeş” idi,  
Kazandığı madalya; yirmi’yi geçmiş idi,  
O günden beri gelen, asâleti yüceltti,  
Tarkan Kalaycioğlu, Pedallı Doktor idi.

Kadir Yeter. 25 TEMMUZ 2008 CUMÂ. TRABZON.

\*: Trabzon, Bisiklet İl Temsilcisi.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133693/pedalli-doktor.html>

# KANDİL AKŞAMI- TEKRAR

Gözlerin; nûra uzanır, kandil akşamı- akşamı,  
Büyük Allah'ını tanı, kandil akşamı- akşamı.  
Solgun yüzünüz parlansın, ak eller: Allah'a kalksın,  
Yaratanını tanısın, kandil akşamı- akşamı...

Nur saçılır karanlıktan, siyahta gizlidir renkler,  
Gün ağarmadan gör: "Tan"ı, kandil akşamı- akşamı...

İşleyen uzuvlarını; her bir fabrikayı tanı,  
Sessizlikler içindeki, çınlatan ses çıkartanı!  
Çatışmayan trafikte, örtüşürler kat- kat üste,  
Üçyüzaltmış derecede, ters çalışan fabrikayı!..

Nur saçan; karanlıklardan, siyahtan doğar tüm renkler,  
Gün ağarmadan Vatana, yan: Kandilce, akşamları!

Kadir Yeter. TRABZON.

İLK YAYINI: 20.3.2008 PERŞEMBE GÜNÜ;  
.edebiyatdefteri.com/index.asp?istek=siirlerim&k=yeni&id=98568

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134762/kandil-aksami-tekrar.html>

# EZANLAR

Ezânlar; Ezân oldu!  
Susturuldu türlü ses,  
Çok sesli, hazân oldu!  
Ezân okundu, tek ses! ...

Bir çingirakla başlar,  
Artık, sabah ezânı,  
Kalmadı minârenin,  
Çok sesli heyecânı! ...

Ne oldu da sustular?  
Ner'de aşk, heyecânı?  
Her Selvi her ağacın,  
Sallanmalı her yanı! ...

İmdât ister minâre!  
İmdât eder nefesler!  
Gırtlaklar mı kurudu,  
Ner'de o billûr sesler? ...

Titreşsin boğaz telim,  
Titresin yüreklerim,  
Ben, her sabah ezânı;  
Coşkun, ezân isterim...

Karışsın bir- birine,  
Mezarlar; Şâha kalksın!  
Ezân sesi kesenler,  
Târihlerden utansın!

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135005/ezanlar.html>

# ÜMÎDİ KESMEYELİM

Bak, Şimdi göreceksin, Sabah doğan güneŐi,  
Allah yaratmadı ki, bir doğana bir eŐi,  
Kimi; temiz peŐinde, Kuzguna göre; leŐi!  
Güneşin dođuŐundan, ümîdi kesmeyelim.

Kadir Yeter. TRABZON.

Ceml Varol'a Teşekkürler.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135629/um-di-kesmeyelim.html>



# SOYUN

Buğday serptim asfalta, derledi; aldı koyun,  
Kara lâstik dönerken, yazıldı; şanlı oyun,  
Yolculuk garipliktir, hüznle düşer; boyun,  
Ruhta âşıklık varsa, şairce doğar; soyun.

KADİR YETER. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136023/soyun.html>

# OSMAN YAĞMURDERELİ'YE

Durdu yağmur, bu kuraklık nereli !?,  
Durdu güzel, O güleçyüz; Dereli,  
Seven sorsun; Osman acep nereli?  
İki Ağustos'ta yitti; Osman Yağmurdereli.

(D.T.: 06.02.1953- Ö.T.: 02.8.2008).  
(Osman Gazi Yağmurdereli, 6 Şubat 1953'te Trabzon'da doğdu.)

KADİR YETER. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136125/osman-yagmurdereli-ye.html>

# TEZ ZENGİN SAFFET

Terâzi tartacak, günâh- sevâbı,  
Misâl yâ; "zor imiş, eşek hesâbı",  
Fakir; zengin olur; Cennet nisâbı,  
Zenginim! diyene, akıl ver; affet.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136605/tez-zengin-saffet.html>

# "UYUMA! ÇUVAL AĞZI AÇ"

Ya, kalk-koş uykudan erken,  
Uykuya ver kendin' erken;  
Vatan, uyurken sevilmez!  
Uyan! Bak; Ekmek pişerken.

Kadir Yeter. TRABZON.

"Uyuma! çuval ağzı aç" : Gece- Gündüz çalışan, Un değirmencilerinin söylediği Atasözü.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137207/uyuma-cuval-agzi-ac.html>

# RULMAN YOLCULARI

Kazânın adı; İlçe, İnsanı gider; hiç'e,  
Trafik yuvarlandı, rulman oldu; iç-içe!  
Cinâyet Kasaları; Oto Fabrikaları!  
Cinnet geçirdi, kaptan; kırk'ı gitti; bir, Hiç'e!!!

(TÜRKİYE'DE, HANGİ SANÂİNİN ÜRETTİĞİ ARAÇLARLA,  
ENÇOK ÖLÜM GERÇEKLEŞİYOR ???)  
GÜNDE, ORTALAMA; ON KİŞİ ÖLÜRKEN; TREN, NEYİ BEKLİYOR?

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137313/rulman-yolculari.html>

# SEVGİ VERGİDİR

Mutluluk vermek; gön'le övgüdür,  
Yalan da yalandır; gerçek: Sevgidir,  
İplik, tel giyilmez, sevgi; örgüdür,  
Örüp- giydirmeli, Sevgi; vergidir.

KADİR YETER. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137579/sevgi-vergidir.html>

# KAFES VE NEFES

Gül; açtığı yerde kokar;  
Neyzen; verdiği nefesle,  
Şair olan; şiir kokar;  
Gönül dediğin kafesle.

Kadir Yeter.  
Şair, Kânûni'nin(Muhibbî) doğduğu Şehir: TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138228/kafes-ve-nefes.html>

# PAS GEÇ

Dedi ki; "Kimseye yazma!"  
Bugün iyi, yârın kötü olur,  
Ölür de unutulur; "Yazma!"  
Diyene yazsam, ne olur?

Kadir Yeter.  
Şair, Kânûni'nin(Muhibbî) doğduğu Şehir: TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138688/pas-gec.html>



# TOMAÇ'IN MEZÂRINA -3

Ne, yâr sandı beni dostum; ne de düşmân!  
Kim, ne bilir ki; sonrası, olmaz pişmân?,  
Tâca bakmayan Ustaya, varmaz ilâç!  
Ne, dost dermân olabile; kim ki, pişmân!...

Söndü ateş, soldu çehre, toprak; ilâç,  
Seven ansın, mezar taşı; şaire dost,  
Sardıkça çevremi nebât,  
Gömülür; dost- kalmaz düşmân!.

kadiryeler Kadir Yeter.  
Şair, Kânûni'nin(Muhibbî) doğduğu Şehir: TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139595/tomac-in-mez-rina-3.html>

# KADİR YETER'DEN BİR SÖZ-2

Üşümeyen, ne bilir; soğğun zorluğunu,  
Çöl Devesi ne bilsin; İnsanın donduğunu!

Kadir Yeter. TRABZON.  
59/59

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139919/kadir-yeter-den-bir-soz-2.html>

# TÂLÎ GÖNÜLLERE

Yastık ver, uyusun! Tâlî gönle. Hey,  
Fırıncı, hazırdan; Ekmeğın' versin,  
Saat, kaçta; uyanırsa- uyansın;  
Mahmûrca bakınıp, Rızkını yersin!

Kadir Yeter.  
Şair, Muhibbî'nin(Kânûni Sultan Süleyman) doğduğu Şehir: TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140210/t-l-gonullere.html>

# BOZTEPE

Tepen düzdür, bayırların sarp kaya,  
Doyum olmaz varlığına- hikmetine tatmaya,  
Sırt üstü yatıp ta keyif çatmaya,  
Şan verirsin Trabzon'a Boztepe...

Üstündeki çam ormanı, billûr su,  
Mezarların, selvilerin, Câmilerin ne ulu,  
Aramıyorum artık, sende bir başka Bolu,  
Şan verirsin Trabzon'a Boztepe...

Tepeden seyredersin bizi,  
Gözetlersin dâimâ şehrimizi,  
Sana baktıkça kabartırız göğsümüzü,  
Can verirsin Trabzon'a Boztepe.

Kadir Yeter. TRABZON.

1- Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 16 Temmuz 2006 pazar gün ve  
11224.sayısının 7.sayfasında...

2- 26.02.2005'DE BİR HAFTA SÜRE İLE; TRT TELEVİZYONLARININ TELETEKSLERİNDE SAYFA:407'DE YAYINLANDI.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141307/boztepe.html>

# Elhamdülillâh-1

Niye geç kaldın deme. Böyle oldu bu sabah,  
Emeklilik yaşarsan; arada, geç de felâh,  
Gününüz aydın geçsin, kazancınız'sa; mübâh,  
Çok, şükür eylemeli ve de; Elhamdülillâh.

Kadir Yeter. Trabzon.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142204/elhamdulill-h-1.html>

# GÖKYÜZÜNDE PİLOTLARA

Gökyüzünde pilotlara;  
Çizersiniz sıra-sıra,  
Ne görür, ne duyarsınız?  
Kıyarsınız, ufuklara...

Kelebek kanatlarına,  
Yağmur, kar, dolu değmesin,  
Güzel ve net ufuklarda,  
İmzâ atsın, keskin sesin...

Sabah, gece karanlığı,  
Yırtar, mâvi gerdanlığı,  
Bulut üstünde sandığı,  
Hatırlasın ve dinlesin...

Nota olsun, çizgilerin,  
Makâm olsun, o gür sesin,  
Gece- gündüz, benimlesin,  
Pilotum' nazar değmesin...

Dikilirsin, Hakk'a doğru,  
Pike yapar, yer'e doğru,  
Keskin zekân- keskin sesin,  
Bir hat olur, \*Sarp'a doğru...

Kadir,hayran; her pilota,  
Uçun, duman; ata- ata,  
Tarkan Yücel, Yüzbaşım,  
Selâm bütün, Türk Pilota.

\* (Sarp: Türkiye- Gürcistan sınır kapısı, Artvin İli'nin, sınır köyü'nün adı.)

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142387/gokyuzunde-pilotlara.html>

# İYİ AKŞAMLAR

Ayakkabımı giydim; yolumca gidiyorum,  
Saadet evde imiş, karanlık(!) sevmiyorum,  
Kadere rızâ edip, hâle; Şük'rediyorum,  
İkindi'm çoktan geçti, akşamı yaşıyorum!  
Gece çalışanlara; Hoş Selâm ediyorum.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143163/iyi-aksamlar.html>

# KADİR YETER'DEN BİR SÖZ-4

ÇOCUKLAR MI KONUŞUYOR;  
O'NLARIN TÂRİHİNDEKİ İŞİĞİ!

Kadir Yeter. TRABZON.  
59/59

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143508/kadir-yeter-den-bir-soz-4.html>



# AĞLAYAN PENCERELER

Duvarların, konuşamadığını sanıyoruz... Yanlış!  
Yalan söyleyen sahte dostlar, meğer iyi anlarmış!..

Taş duvarları, plâstik boyalarla susturduk!  
Naylon torba içinde boğulduk!.. sinsice yaşlandık!..

Kireç dost, kireç konuşan, kireç sâdik ve candan,  
Yaşat ki; yaşattığın, seni yaşatsın usanmadan...

Plâstik kapı- pencere, sessizce zehirledi!  
Dinledi, inledi; ağaç kapı- pencereler,  
Gözlerinden yaş gibi aktı;  
Sakız ağladı, hüzünlü pencereler!

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143866/aglayan-pencereler.html>

# Sorunları Masaya...

Yetmedi mi kardeşim! Bulduğunu getirdin!  
Bütün sorunlarını, masaya sen yatırdın,  
Masa sorundan büyük yine, boş yer artırdın,  
Ellerini de koydun, güle- güle katıldım!...

Dünyâ mes'eleleri, hem geri hem ileri,  
Bütün biçimlikleri, masa'ya düz yatırdın,  
O masa ne büyük ki, koltuğunla katıldın,  
Aman! Şaka yapmayın, çılgınlığa şaşırdım!...

Bütün, ülke sorunu, denizi ve limanı,  
Tutsaydın yatırırdın sen, o'na hem zamânı!  
Dilin her şey söylüyor, yok mu bunun sınırı?  
Hadi kardeşim sende, çatlatma be insanı!...

Her zaman düşünmüşüm masa, taş mı?... tahta mı!?  
Hadi diyelim çelik, bu kadar insan saf mı?  
Senin yaptığın ayıp! Acep, mâsum bir "Gaf" mı?  
Yuvarlak lâflar eden, böyle bir huy Zaaf mı?!...

Parmakla çalsan keman, yalana olmaz liman,  
Azıcık koysan hîle, hamura katsan maya'n,  
Kabararak genişler, sonra sığmaz dünyâya,  
Kim çıkardı bu sözü; "Sorunları masaya"?!

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144158/sorunlari-masaya.html>

# 30 AĞUSTOS GECESİ...

Pazartesi'lere denk düşen bayramlar,  
Bir, Otuz Ağustos gecesi, yağmurlu,  
Serin denemez, ancak çiseli,  
Bayraklar... Bayraklar, fakir bayramlar...

Bakkal duymadı, Berber içe dönük astı!  
Öbürü bantlı, biri çengel iğneli!  
Biri mini çubuk ile, diğeri iple gerdi!  
O günü, unutamam. Bu günden (\*) "Ticâri'lere ne?!  
Hiçbirinde, ne Bayram vardı, ne de Bayrak astı!..

İnsanlar tınmadı, söylemediler birbirlerine!  
Ne kimse şaştı, ne Belediye ne Vâlilik, derdini astı!  
Şehitler bekleştiler, O gün hüznle,  
"Bizler, kimler için Şehîd olduk?!" diye,  
Ruhlarını sızlattık, bu gaflet: Neden?.. Niye?!

Soğutulduk; Al Bayrağımızdan... Acırım!  
Kefen olsun, isterim. Sarılmak: Pek büyük şeref,  
Kendini, insan sayanlar: Kat-yat-araba istediler,  
"Onyediy Ağustos!"u, ne çabuk unuttuk: Heyhât!  
Bir ömürlük lâzım değil... Lâzım değil, gölgelik!  
Olmasın! Olmasın... Hiçbir zaman!..İsyân ederim:  
Bayraksız- Şerefsiz olur mu, yaşamak?!

(\* Ticâriiler: Bu Bayram gününde; Tüm dolmuş minibüsleri  
ile ticâret yapan ya da Resmî taşıt araçlarında, bayrak asılmamıştı.)

Kadir Yeter. TRABZON.

Türksesi Gazetesi'nin, 21 MAYIS 2005 Cumartesi gün ve 10804. Sayısının 2. Sayfasında yayınlandı.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144507/30-agustos-gecesi.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/1

Ramazan'da; tez yat-tez kalk,  
Yıkandı bak; tozsuz yaprak,  
İçin temiz, dışın berrak,  
Ne Mutlu, Bugüne kavuşmak.

Kadir Yeter. TRABZON.

Ramazan Ayı'nın 1. günü:  
01.9.2008 PAZARTESİ.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145117/ramazan-m-nileri-2008-1.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/2

Yük kalkıyor ağır-ağır,  
Bugün, iki; İftar-Sahur,  
Fitreyi eyleyin devir,  
Ne Mutlu, Bugüne kavuşmak.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145404/ramazan-m-nileri-2008-2.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008-3

Üçüncü güne kavuştuk,  
Aynı niyetle buluştuk,  
Seher öncesi kalkarak,  
Oruç hazzına eriştik.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145703/ramazan-m-nileri-2008-3.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/4

Diken üstünde mora,  
Ramazan hayır' ola,  
Yolculuk edenlerin;  
Yolları açık ola.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146026/ramazan-m-nileri-2008-4.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/5

Değer verdik; Oruca,  
Rız'kın' bulur karınca,  
Şükür etsin Allah'a;  
Kul, Rız'kına varınca.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146371/ramazan-m-nileri-2008-5.html>



# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/6-7

Şelâleden akan sular,  
Sab' redip hak eden kullar,  
Sabahınız Hayır ola,  
Evliler, bekârlar, dullar.

\*

Sabır ettik sermâyeyi,  
Usûl ettik kinâyeyi,  
Küçükleri korumayı;  
İnsanlığı sevdik bize.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146692/ramazan-m-nileri-2008-6-7.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/8

Sekiz tamam oldu Oruç,  
İnşâllah; azalıyor borç,  
Âzâlarla Oruç; revaç,  
Hoş Geldin; Şehr-î Ramazan.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147263/ramazan-m-nileri-2008-8.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ- 2008/9

Gözüyle- kulağıyla,  
Diliyle- dudağıyla,  
Bayrağı- Sancağıyla,  
Oruç tutan' ne mutlu.

Kadir Yeter.  
09.9.2008 Sâli. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147590/ramazan-m-nileri-2008-9.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ- 2008/10

Çocuk- torun bal oldu,  
Ramazan; tam, on oldu,  
Sofra bereketlendi,  
Şükür; ev, Nîmet doldu.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147916/ramazan-m-nileri-2008-10.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/11

Davul çalar; nîzâm ile  
Ramazanlar; Bayram ile  
Pilâvı ye; ayrân ile  
Ramazan Ay', Hoş Geldiniz.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148171/ramazan-m-nileri-2008-11.html>

# ONBİR EYLÛL İKİBİNBİR !!

Dünyâ'yı sarmışsa, terör belâsı,  
Uzak Avrupalı, buna ne diyor?!  
Bizlerden de vardır; ölü- yaralı,  
Bunu besleyenler, şimdi ne diyor?!...

Çektik...çekiyoruz; kokulu derdden!  
Nice canlar yandı, beşikte- deden,  
Menfaat, çalarken çeşitli telden,  
Orta Avrupalı, şimdi ne diyor?!...

Kalbimize saplı, puşt'un hançeri!  
Yakın Avrupalı, buna ne diyor?!  
Sıra ile kapı- kapı çalarken,  
Güney Avrupalı, buna ne diyor?!...

Verilen silâhı, "kullanma" diyor!  
Kuzey Avrupalı, buna ne diyor?!  
Bir yaz mevsiminde, turist vermeyen;  
Orta Avrupalı, buna, ne diyor?!...

Sandılar! Sâdece, yanan ocağım!  
Sağda- solda dostlar, buna ne diyor?!  
Kelle koltuğunda, memur olanı,  
Yolcu gider iken, buna ne diyor?!...

Sahipsiz mi sandın, sen bu Vatanı?  
Şehidlerim- Gâzilerim artıyor,  
Uğrunda Şehidlik, en yüce makam,  
Vicdansız "El"ler bak; bir- bir yanıyor....

Ey, Vatan evlâdı; yolundan yürü,  
Bitmez; Ordumuzda, bu güzel türkü,  
Haykırır- gürlerim, şimşeğim; ülkü,  
Türk'e gayrı Türk'den başka dost olmaz...

Hey, Ulu Türkoğlu canım fedâdır,  
Vatanım, nâmusum hep doğrudandır,  
Şair; haykırım... bu aşk; sevdâdır,  
Yirmibirinci as'r; mutlak' Türk'ündür...

Unutmayın sakın; Şehidler ölmez.  
"Vatan; uğrunda, ölen varsa bölünmez"  
Hain'in oğlundan, vefâ beklenmez,  
Türk'e; Türk'den başka' tek fayda gelmez...

Korkak devletlerin, soysuz buyruğu!  
Dost-Düşman! puştlaştı, terör; çocuğu,  
Medeniyet altı, yılan kuyruğu,  
Korkusu O; bil: Son asır; Türk'ündür...

Kibirlenme sakın; dâimâ çalış,  
İşine; mutlakâ, sabah- erken koş,  
Vatanınla övün. Al Bayrakla coş,  
Bırakma;kırılmadık; taş üstünde- taş...

Nihâyet; güçsüze yakışır terör,  
Çıkacak ininden, hep birer- birer,  
Bu çirkin oyunu, târih; tez çözer,  
Alnı açık Türkler, verecek eser...

Şehid'e saygını, eksik eyleme,  
Bak! Bastığın yere, boşa bekleme,

Vakti- saatinde yetiş cephene,  
Ulu Türk Milletim', şkr; Verene.

Kadir Yeter. TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin; 11 EYLÜL 2002 arşamba gün ve 8714. sayısının 2. sayfasındaki, "Yüksek Tansiyon"  
köşesinde yayınlanmıştır.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148302/onbir-eyl-l-ikibinbir.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/12

İnanarak tutun Oruç,  
İhlâsla ödenecek borç,  
Temiz rızık, her kalbe harç,  
Tamam olur, o kalpte tac.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148521/ramazan-m-nileri-2008-12.html>



# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/13

Hoş sohbetler gele dile,  
Nûra gark olan gönüle,  
Selâm olsun geçen güne,  
Erdik, niyet; onüç'üne.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148795/ramazan-m-nileri-2008-13.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/14

Ondördünde ay parladı,  
İnananlar kuvvet aldı,  
İkibinsekiz- Ramazan;  
Câna, sağlık bağışladı.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148896/ramazan-m-nileri-2008-14.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/15

Nâmaz, ibâdette; Mîraç,  
Zengin bilsin; nicesi aç,  
Fakir arar, mîde; muhtaç,  
Rız'k Verene, şükûr olsun.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149353/ramazan-m-nileri-2008-15.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/16

Onaltı'da, Rahman- Rahîm,  
Beş vakitte, Ezân Hâkîm,  
Doksandokuz'da bir;Âlîm,  
Allah de ki; mahrum kalma.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149711/ramazan-m-nileri-2008-16.html>

# ŞAIR, MEHMET KABAOĞLU'NA...

Gönül yaylalarının eşsiz güzellikleri,  
Allah nasîb eyledi, hoş dilin aşka geldi,  
Ses tonundan ayırıp- bahşetti vergileri,  
Sekiz dörtlüğün cânâ, derin- hoş kıt'â verdi...

Kabaoğlu lâkâbın, Mehmet: Asker adınla,  
Şairler Diyârında, anılasın şanınla,  
Bölge Müdürlüğü'nde, Kardeşinle- Bacınla,  
Titiz çalışmaların, Devlete; kâlâ verdi...

Methiye kaldıramam, övgüler; güzel huyun,  
İnsanı sevmek, görev; Atandan gelir suyun,  
O Sevimli endâma, kurban; kuzulu koyun,  
Merhabâ demesiyle, Mehmet'çe fedâ verdi...

Yazmaz idim kimseye, yazamaz idim şiir,  
Boşluğumu bularak, tam; ters-yüz etti devir,  
Yüreğim zayıfladı, ararım gönle revir,  
Oku- dinleyim dedi; dilime ranâ verdi...

İstedi; kalp birleşsin, duymak istedi; sesim',  
İki kuru pastayla, anca çıktı nefesim,  
Kesenî yorma dedi, söz bitti, duydu sesim,  
Ağustos sıcakında, çorağa; deryâ verdi...

Usta acısı ile tamam ay oldu- geçti,  
Dilinden dökülenler, peşten; say oldu- geçti,  
"Geç buldum tez kaybettim" yetmez pay oldu- geçti,  
O, Gönlüme yaslandı, gözüme; ziyâ verdi...

Yedi değil sekizdir; otuziki dizince,  
Durmak yakışmaz bana, otuzüç'ümüz ince,  
Allah Bizi yaratmış, Gönlümüzü çözünce;  
Yazılanlar saklana, Âtiye sâdâ verdi...

Bu son olsun Mehmed'im; Mehmet Askerin adı,  
Dilerim; hoş yaşarsın, alırsın her murâdı,  
Dünyâ; bilene mânâ, Âhiretin; Sırad'ı !  
Selâmla Uğurlarım; Üstâdım, Mânâ verdi.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149837/sair-mehmet-kabaoglu-na.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/17

Sabır, temizlik, helâlden,  
Bütün nîmetler; Celâl'den,  
Toprak öncesi, son hâlden,  
Düşün. Ölç-biç, öyle yaşa.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/150029/ramazan-m-nileri-2008-17.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/18

Ailenin sırları bir,  
Mâneviyat; Vakfı-Kebir,  
Fitreleri eyle devir,  
Fakir doyur; ikrâm ile.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/150317/ramazan-m-nileri-2008-18.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/19

Sağ yanından kalk; her sahur,  
Hür yaşayan, kükresin; gür,  
Allah için geçir ömür,  
Ondokuz'da, şükran ile.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/150637/ramazan-m-nileri-2008-19.html>



# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/20-21

Ramazan; yirmi'ye erdi,  
Etsiz pilâv naza geldi,  
Davulcu kapıyı çaldı;  
Hoşgörenler, bahşış suna.

Yirmibir'de üç hafta tam,  
Yiyip- için; helâl taam,  
Az kaldı; ikindi ve akşam,  
Oruç tutan, Sefâ bula.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/150996/ramazan-m-nileri-2008-20-21.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/22

Yirmiiki'ye varınca,  
Bulur rızkını karınca,  
Sahur- İftara erince,  
Mü'min kul, sefahat göre.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151616/ramazan-m-nileri-2008-22.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/23

Yirmiüç'ün müjdesi var,  
Geçti; bir,'ki, üç hafta; nâr,  
Son haftanın, "KADİR"i; yâr,  
Zekât veren, servet bula.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151907/ramazan-m-nileri-2008-23.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/24

Selâm olsun güzelime,  
Selâm olsun ezelime,  
Selâm olsun ebedîme,  
Yâ, Ramazan; Güle- güle.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152227/ramazan-m-nileri-2008-24.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/25

Kitâba eyleyin; raġbet,  
Ölûlere ola; Rahmet,  
Hazretî Mustafa Muhammet,  
Hoş Ramazan, Güle- güle.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152502/ramazan-m-nileri-2008-25.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/26

Bu gece Kadir Gecesi,  
Aslına erdi nicesi,  
Câniakla sevilesi,  
Kân' Ramazan Güle- güle.

Kadir Yeter. TRABZON.

Kân'=Kânî= İnanmak, kanâat getirmek.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152829/ramazan-m-nileri-2008-26.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/27

Vardık; yirmiyedi güne,  
Selâm olsun "Kadir" güne,  
Davul duyup- Sahur yene,  
Hay'r Ramazan Güle- güle.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153115/ramazan-m-nileri-2008-27.html>

# RAMAZAN MÂNİLERİ-2008/28-29, VEDÂ.

Ne çabuk bitti; görelim,  
Terâvih, Oruç derelim,  
İftar- Sahurla örelim,  
Şol Ramazan Güle- güle.

Rahmân, Rahîm andık her an,  
Eksiksiz bitti; Ramazan,  
Tekrar nasîb- olsun; her can,  
Hayır Ayı, tekrar gele.

...VEDÂ

Sahur yemekleri, aş oldu; Bize,  
Sevap Melekleri, eş oldu; Bize,  
Rahmân sevapları, tâc oldu; Bize,  
Hoş Geldin; Ramazan, var; Güle- Güle...  
Gönlümüz Nûr doldu, Gel yine; Bize.

MÜBÂREK RAMAZAN BAYRAMINIZI TEBRİK EDER;  
OKUYUCULARIMA VE YORUM YAZANLARA,  
TEŞEKKÜRÜ BİR BORÇ BİLİRİM... SAĞOLUN.

Kadir Yeter.  
2008 Yılı, Ramazan Ayı'nın Ara(e)fe gününde. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153659/ramazan-m-nileri-2008-28-29-ved.html>



# HOŞ GELESİN; RAMAZAN

Gün/Gönül aydınlattı,  
Huyları yumuşattı,  
Sağlıklı; Oruç tattı,  
Üç' Bayram neşe kattı,  
Tez gelesin; Ramazan...  
Hoş gelesin; Ramazan.

Kadir Yeter. 03.10.2008 CUMÂ. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154526/hos-gelesin-ramazan.html>

# HIRSIZLIK, TEK TARAF DEĞİL...

Hırsızlık tek taraf değil be Ozan,  
Zengini aç gördüm, fakiri saçan,  
Lâyık olduğunca, Şük`reyle- kazan,  
Nice donanları, cefâda gördüm...  
Aç-açık kaybeden, sefâda gördüm.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160843/hirsizlik-tek-taraf-degil.html>

# HAMSI YER MİSİN ?

Sizin oralara hamsi gelir mi?  
Her yemekte, önce hamsi yenir mi?  
Gözlere fer, beyne ziyâ verir mi ?  
Hamsi Eczâ diye satılsa; gerek...  
Her vakit yerim de doymam; Mübârek.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161789/hamsi-yer-misin.html>

# YENİ "ESER"

Tamam yirmibir kıt`a, tamam yirmibir eser,  
Allah'ım; yalvarırım, Bu Millete kuvvet ver,  
Târihi yazan eller, Dualarıyla Kevser,  
Akit, Cenâb-ı Rabbim, Bağışla; yeni "Eser"

Kadir Yeter. TRABZON.

Ekrem Şama`ya Teşekkürler.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164897/yeni-eser.html>

# ANKARA

Anıttepe'de yatıyor Atamız,  
Ulus- Bakanlık'ta, Meclis binâmız,  
Sıhhiye Köprüsü, çifte rayımız,  
Kavaklıdere'si şirin, Ankara...

Onaltı ay, kucağında; Er idim,  
Altıncı katında, nöbet bekledim,  
Önümde; Meclise, baktım imrendim,  
Karbeyaz Kolacı, Bahriye idim,  
Askerlik Hâtıram; Başkent: ANKARA.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/165215/ankara.html>

# BİR... BİN

Bir Parmak, Bin şiir...  
Bir Gözlük, Bin seyir...  
Bir Site, Bin Şair...  
Bin Dost, Bir Gönül.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/166555/bir-bin.html>

# OZAN İLHÂNİ`YE BAŞSAĞLIĞI

Anayı kaybeden; Ana'yı ağlar,  
Gözyaşı sel olur, pınarlar çağlar,  
Dostun acısını, eritir; Dostlar,  
Başın Sağolsun, Dost; Ozan İlhânî,  
Sevgili Dostumun, müşkül zamânı...

/

İlâç olsam- gelsem, yarana sürsem,  
Üzüldüğün kadar, ben de üzülsem,  
O yaşlı gözlere, yüzümü sürsem,  
Kardeşin olarak, bilsen; İlhânî,  
Sevgili Dostumun, fîgan zamânı...

/

Sermâyemiz kelâm, dileğim; Rehmed,  
Şefâad eylesin; Haş`rda, Muhammed,  
Allah'dan gelende, Hayır var; sab`red,  
Acını göğsüme aldım, İlhânî,  
Sevgili Annene, DUA Zamânı.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/167647/ozan-ilh-ni-ye-bassagligi.html>

# AYAZ

Sab`reden elbet görür, siyâhın beyâzını,  
Allah, yerde koymuyor; mazlumun niyâzını,  
Niceleri kükredi, dağ sandılar bend`ini,  
O kavurucu sıcak; serecek ayazını!

Kadir Yeter. TRABZON.

Muzaffer KÖNDEL (MuzafferKöndel)`e teşekkürler.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168330/ayaz.html>



# ÖĞRETMENİM

Siz varsanız biz varız, bilgiyi kâr sayarız,  
Cihânı öğretenle; nice, işler yaparız,  
Söz verdik Öğretmene, yemîni hatırlarız,  
Ana, Baba, Öğretmen, sözümüzden çıkmayız...

Atatürk'ü anlattın, yüreğime müh'rettin,  
Dik durup- oturmayı, sıra'mda Sen öğrettin,  
Çarpım tablosu ile prizmayı naklettin,  
İstiklâl Marşımızı, gönlümüze nak'şettin...

Beş yıl okullu olduk, Senin önderliğinde,  
Sen, yüce mesleğinle; Atamın, tam iz'inde,  
Gömleğiniz kolalı, yakalığım bembeyaz,  
Gönlüm; kurulu tahtın, Sen; O tahtın içinde.

Kadir Yeter. TRABZON.

İkinci yayını: 24.11.2011  
[w.edebiyatdefteri.com/siir/537185/](http://w.edebiyatdefteri.com/siir/537185/)

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169291/ogretmenim.html>

# ÖLÜM; SON DEĞİLDİR...

Toprağın verdiğini, severiz neden sonra,  
Verdiğini geriye almak isterse yorma!  
Geçen yılın yaprağı, yere düştükten sonra;  
Tamamdır devr-i dâim, Verenden hesap sorma.

Hüseyin Gazi KILBAŞ (HüseyinGazi)'A Teşekkürler.

Kadir Yeter.TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/172147/olum-son-degildir.html>

# TOMAÇ'A -2

Çimen tutmuş ustamın,  
Hâlini harâb gördüm,  
O mu gerçek hayatta;  
Yoksa, ben serâb gördüm?!

Şair, Hüsni Mustafa Tomaç. D.Y.: 1934- Ö.T.:21.6.2008-Trabzon.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173320/tomac-a-2.html>

# AYÇİÇEĞİ

Günebakan bir tohum, ekildikçe yayılır,  
Nîzâm- intizâm ile sabır ile sayılır,  
Hem yağ olur- çekirdek, damaklara dağılır,  
Boynu büküktür ammâ, câna fayda sağılır.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176638/aycicegi.html>

# TÂRİH VE YANLIŞ

Yanlış; yanlışla düzeltilse idi,  
Ağırlığınca eti yer'di ; kedi,  
İçinden çıkamayanlar, târihi;  
Tam, kendine benzetti.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/177224/t-rih-ve-yanlis.html>

# HAYVAN SEVELİM

Kediyi, köpeği sokakta parkta,  
Zehirliyorlar, yaşatmıyorlar,  
İnsaftan bahsedip- kânun yapıp da  
İnce ruhlu insanları, yanıltıyorlar...

Çevre temizliği, insafla olur,  
Ped şişeyi, içip- boşaltıyorlar!  
“Cam, çevre dostudur” diyenler bile,  
hayâtı, git- gide daraltıyorlar...

Caddeler, sokaklar, insanlar için!  
Nice ehil hayvan nerede, niçin?!  
Toprak betonlandı, insanlık için!  
Can'ları gittikçe azaltıyorlar!...

Kadir'e mi kaldı, kedi beslemek,  
Dört ayın sonunda, boşuna emek,  
Çocuklara lâyıık, canlıyı sevmek,  
Çevreyi, kökünden kopartıyorlar!...

Ne'ler yazacağım; Nâmık Kemâl'im!  
Beş ay emek verdim, gitti canlarım,  
Cemil ile Cemile, gidene yandım,  
İnsanlık borcumuz, hayvan sevelim.

Kadir Yeter. TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 16.8.2006 Çarşamba  
gün ve 12255. sayısının 7.sayfasında yayınlanmıştır.

## GÜNÜN ÖNEMLİ NOTU:

Yukarıda fotoğrafını gördüğünüz sokak kedim, Piliçkız; 20.12.2008 cumartesi günü öldü.

Ölüm sebebi; hastalık ve kalorifer kazanı külü ile yanma.

Ölümünden sekiz gün öncesinde, dört yavrusu üç haftalık idi.

O günden sonra kutu sütü ve kaşar peyniri ile besleniyorlar.

Beslenme masrafının tamâmını, emekliliği gelmiş ancak işine devam eden bir bekâr erkek öğretmen komşumuz karşılıyor...

Allah'a kimin daha yakın olduğunu; Allah'dan başkası bilemez.

Piliçkız, bana hayâta dâir bilmediğim çok şey öğretti ve öğretiyor...

İnsan, bildim sanıyor; meğer, bilmediğimiz nice bilgiler tecrübeler var; yaşamadıkça bilemediğimiz.

Allah'ın yarattığını, Allah'ın iyi kulu olmak için sevmeyi öğrenmek/ öğrenmeye çalışmak çok güzel.

Sevgiyi, özellikle Allah sevgisini karşılıksız tadmanın mutluluğunu yaşıyor, yaşıyorum...

Sevgi ile Sağlıcakla kalınız.

Kadir Yeter.

22.12.2008 Pazartesi. TRABZON.

SİTEMİZDE İLK YAYINI: 13.04.2008 Pazar, .edebiyatdefteri.com/siir/105358/siir

SON DURUM İÇİN BAKINIZ: <http://www.edebiyatdefteri.com/siir/197809/pilickiz-oldu!>

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/177804/hayvan-sevelim.html>

# AŐI

Ağağlar da yaŐlanır,  
Gün gelir traŐlanır,  
Vakti gelince fidân;  
Hemcinsiyle aŐlanır...

Boy vermeye başlanır,  
Delikanlı taŐlanır,  
Arı aracı olur,  
Çiçeğe döl aŐlanır...

Meyveli dal taŐlanır,  
Olgunlar baęıŐlanır,  
Murâda eremeyen,  
Pek sulanır- yaŐlanır...

Sıcak- soğuk haŐlanır,  
Eğilmeye başlanır,  
Nesil aslına döner,  
İkinci traŐlanır...

Hayatından hoŐlanır,  
İhtiyarlar boŐlanır,  
Kuru dallı baltayla!,  
Odunlukta kıŐlanır...

Kimi yanar aŐklanır,  
Kimi dala yaŐlanır,  
Kimisi mumyalanıp;  
Vernikle klâslanır...

Topraktır dalın özü,  
Anlayan aldı sözü,  
Her yerde yarar közü,  
Külünden gübre özü,  
Yeni öm're başlanır.

Kadir Yeter. TRABZON.

Halil Șâkir'e Teşekkürler...

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181806/asi.html>

# TOMAÇ; AMAÇ -4

Ustamın soy adı: Tomaç,  
Rahmetliyi anmak amaç,  
O'nu bilmek büyük amaç,  
Ustalara Selâm yolla,  
Rahmetliyse Rahmet ola.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/186210/tomac-amac-4.html>



# HANCI

Elleri ıslanmayan nasıl yoğursun harcı,  
Pekçoğu yüze güleç, akli cebinde kârcı,  
Kimisi ahkâm keser umuyor o`ndan falcı,  
Doğru söylersin dostum; bizler, burada hancı.

MİKDAT BAL`A TEŞEKKÜRLER.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/187624/hanci.html>

# TÜRK'Ü SEV

Misâle bak söz getir,  
Emsâle bak iş bitir,  
Timsâle bak aşk getir,  
Canından çok Yurdu sev...

Nihâle bak boy getir,  
Şimâle bak can bâtır,  
Suâle bak dem artır,  
Bâlâ'ndan çok Türk'ü sev.

KADİR YETER. TRABZON.

Bâlâ: Osmanlılarda birinci sınıf "ulâ" rütbesi ile vezirlik arasında yüksek bir sivil aşama.  
Dem: Neşe, gönül hoşluğu, keyf.  
Bâtır: Yiğit, kahraman, cesur.  
Şimal: Taze sürgün.  
Kaynak: Türk Dil Kurumu.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189624/turk-u-sev.html>

# DÜRÜM

Yazsam da geçecek, yazmasam da gün,  
Derlenen kelime, gönlüme düğün,  
Gönülden örüldük, ilmeğim; dürüm,  
Canlar toplantısı; her şiir düğün.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194994/durum.html>

# ÇAKACAK YILLAR

Akan Őelâlenin ak suyu gibi,  
Dur desen de durmaz akacak yıllar,  
BirikmiŐ irinin gün gelir baŐı,  
Volkan patlar gibi çakacak yıllar!.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195988/cakacak-yillar.html>

# PİLİÇKIZ ÖLDÜ!

Altıncı doğum gizli, ecel ile birlikte,  
Üç hafta loğusalık, üşütme sebep ilkte,  
Üç gün sonra küllükte, üstüme ateş yağdı!  
Can havliyle fırladım, çift el pişti küllükte...

Son defâ gezim oldu, kaçamak için çıktım!  
Tam sekiz gün aç kaldım, bu son seferde yittim!  
Şair bulunca beni, ben beni çoktan yıktım,  
Yirmiiki aralık, mezarım şu küllükte...

Yirmibir gün emzirdim, üç erkek bir kızımı,  
Tâmâmiyle doğrudur, şair yazdı sızımı,  
Bir hayat böyle söndü, kefenledi bezimi,  
Des-değirme eyledi, örttü açık gözümü...

Maksadım üzme değil; ben bir sokak kedisi,  
Şimdi emziriyormuş, yavrumun en irisi,  
Üçü sarılıyormuş, dördüncü vekil ana,  
Boğazının altını, anne- meme gibisi...

Tamam on hafta doldu, salacakmış sokağa,  
Son iki doğurum da emânettir; Allah'a,  
Kızan zamânı geldi, sağ kızım; murad ala!  
Cânı veren- alan O, hamd- eyledim; Allah'a.

Kadir Yeter. TRABZON.

20.9.2011 Sâlı günü notu:

Piliçkız'ın son kızı da 18.9.2011 Pazar günü, yoldan karşıya geçerken; araba çarpması sonucu öldü. Bir tek kardeşi(erkek kedi); Aksaktimur kaldı.

Size bir sürprizim var(Eklenme târihi: 22.3.2012):

[http://video.mynet.com/kadir\\_yeter/Y...vgisi/1439171/](http://video.mynet.com/kadir_yeter/Y...vgisi/1439171/)

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/197809/pilickiz-oldu.html>

# Bayburtlu Garip

-Aşık, Garip Ayata'ya ithâfen-

Memleketi Bayburt, Trabzon evi,  
Onüç yaşlarında, sâhile geldi,  
Ortaokulunu iki'de kesti,  
Bu şehir seni de bağladı Garip...

Yirmidört yaşında, evliden oldu,  
Evin nüfûsunda, altı'da durdu,  
Seksendokuz yılında, Bursa'da doydu,  
Kültür Bakanlığı'n son oldu Garip...

Bir şiir destânı: "Gönülden Sesler",  
Yüzelli sayfalık güzel bir eser,  
Yüzellibeş tâne şiiri bekler,  
Şiirler-2'yi, yazsana Garip...

Bakma sen, Kadir'e, o söyler- durur,  
Şairin dertleri, kalemle gurur,  
Yazılsın şiirler, gönüllü bulur,  
Ortahisar'da bey, tanınmış Garip...

Ezberinde durur, yazdığı şiir,  
Hayat; bir otobüs, camından seyir,  
Kelimeleer yün'dür; Kerman'la eğir,  
Herdem gönlü tâze, Bayburtlu Garip.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200861/bayburtlu-garip.html>

# FOTOĞRAFÇI NÎMET ABLA`YA

Her Yirmiyedi Şubat hatırlatıyor seni,  
Doyurduğun kediler, unutmaz o sesini.  
Nimetler unutulmaz, altı yılı bitirdin,  
Katlanarak artıyor, gönüllerdeki sevgin...

Daha dün yürüyordun şu yolun kenârında,  
Yaşatıyoruz "Sen"i, çok sevenler bağrında.  
'Kalk, hadi gel' diyorlar, kedilerle köpekler,  
Ayrılmadılar or'dan, senin sesini bekler!..

Fikriye Altaş kızı- Foto: Nimet Azaklı,  
Kızardın kötülere, tok sözün dâim' haklı,  
Gel bak şu hâlimize, nice olduk üzülme!..  
İsminle bekliyorum, "Hayvan Rehabilite"de!..

Dedim, yazdıramadım, adınla: "Hayvan Evi"  
Anlattım, anlamadı; "- Olur mu? kedi evi"  
Ne söylesem bilmem ki, bu seçimde kimbilir,  
Senin için çırpınan, bir; 'Başkan' geliverir!!?

Vasiyet ettin bana: "Kurun, hayvan evini"  
Görmedim senin gibi, gönlü; senden zengini,  
Uyan ve kalk! Ey Nîmet... nerede sevdiklerin!  
Zehirlenip- kayb oldu; 'Ahh, yavrum' dediklerin!..

Köhne yuvalar da yok, o tatlı sesin, Ser'in;  
Sanma, Kadir unuttur. Seni, ençok sevenin,  
Ebedîleşmen için, katlanırım zahmetler,  
Rahat uyu, Sen Abla'm, geçmişine Rahmetler.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203683/fotografci-n-met-abla-ya.html>

# ÇOCUK KARYOLALARI

Atıldı kapılara,  
Çocuk karyolaları,  
Ne bebekler uyutup,  
Büyüttün çocukları...

Formika- tahta ile  
Oymalı kenarlıklar,  
Gece- gündüz onlarda,  
Uyur küçük varlıklar...

İshaller, ateş, sancı,  
Nice telâşlı günler,  
Şimdi, boyumca oldu,  
O yaramaz düğümler!...

Yatıyor parça- parça!  
Bugün kapı önünde,  
Bilinmez ne olacak,  
Bu hâtır son gününde!...

Abladan- er kardeşe,  
Nihâyet son numara,  
Evde doğum bitince,  
Gidici uzaklara!..

Kadir, yokluk içinde,  
İkibinbeşyüz'e aldı,  
Yirmibeş yıl sonra da  
Şiirle uğurladı...

Beşikler, salıncaklar,  
Çocuk karyolaları,  
Kıymet bilmeyen nesil,  
Arayacak O'nları!

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/204086/cocuk-karyolalari.html>



# KOLTUK DEĞNEĞİ- Tekrar

Yeşilay Haftası'nda(1-7 Mart), Gençlere ithâf...

Yanlış yapıyorsun, sigara içme,  
Gençliğine yazık, kendinden geçme,  
Ölmek kolay ama, bacaksız göçme  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Sür'atli sürme, araban güzel,  
Sen istemezsen, tez gelmez ecel,  
Vatanını çok sev, çalış ve yücel,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

O güzel boyunla, o gül çehrenle,  
O kutsal bedeni, kendin erdemle,  
Yanlış yola doğru, hızla gidenle;  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Asâletin belli; TÜRK OĞLU TÜRK'SÜN,  
Düşmanımız çok, akıllı ol, hepsi ürksün,  
Bu vatan üstünde, büyük Gençliksin,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Hastalık doğal sa değnek tabî şart,  
Henüz onyedî'de değilsin ki; kart,  
Sigarayı, her kim ikram ederse; zart,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Kadir, doğru söyler, konuşur bâzen,  
O nâleti içmez; kendini bilen,  
Aklını kullan, gerekli fren,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gözün görmüyor mu işitmez misin?  
Zehirin kökünü, kazıtmaz mısın?  
İş işten geçerse, üzülmez misin?  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Saf mısın, akıllı mı ben anlayamam!  
Boyun, kilon yerinde, her şeyin tamam,  
İçme! Şu tütün'ün; pis dumanını,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Okul öğrencisi, sigara içer mi?!  
Fidan boylu o Genç biçâre mi?!  
Yeşilay dururken, zifin çeker mi?!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Var mısın? Olalım hep Yeşilaycı,  
Garsonu, öğrencisi ve bizim çaycı,  
İçmeyi gülme, kendine kaygı,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gönlüm böyle diyor, içmeseniz de  
Yeşilay Derneği, Türkiye'mizde,  
Gönüllü Üye ol, çalışın siz de  
Sana koltuk değneğini yakıştıramam...

Ralli'ler, yarışlar, hep bir bahâne,  
Türkiye'de gizli reklâm, daha ne!  
Zehir satan, ne koyar ki, önüne?!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Çanak antende bak neler' reklâmı!  
Gençler akıllıdır; yükselt çıta'nı,  
Görevin: Okumak, uyar arkadaşını,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Gözleri parlıyor, bir şimşek gibi,  
Sağlıklı Gençlik, gerçek bilgili,  
Sen'sin, Türkiye'nin, gerçek sahibi,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

İçmeyene bak, içene değil!  
Doğru söze, saygı duy, önünde eğil,  
Türk'ün düşmanları, dışar'da değil!  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Yazsam; saatlerce, günlerce şiir,  
Her türlü kelâmı söylesem bir-bir,  
İçme diyorlarsa, içilmez; zehir,  
Sana, koltuk değneğini yakıştıramam...

Yeter; Kadir, yazma; uzadı gitti,  
Bitmeyen sözlerim, zoraki bitti,  
Ormanı yakan da; bir çöp kibritti,  
Bu benim Gençliğim. Karıştıramam  
Sana, kötü alışkanlıkları, yakıştıramam.

Not: Sigara içmeye hiç başlamadım(1951).  
Kadir Yeter. TRABZON.

İlk yayını: 3/2/2008  
.edebiyatdefteri.com/siir/93120/koltuk-degneği

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/205597/koltuk-degneği-tekrar.html>

# Kara Lâmba

Rüzgâr esti, kara lâmbalar söndü,  
İnsan esti, mutlu hayâtlar söndü,  
Çok bilgili, okumadıkça eser;  
Şair esti, şiir ateşi söndü!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/211173/kara-l-mba.html>

# ÂŞIK VEYSEL'E

Yirmibir martta göçtü, eli sazlı bal âşık,  
Kapandı gönül gözü, sözü özünden açık,  
Dediler: Veysel öldü, gönlümde neş'e kaçık,  
Vardı dibine düştü, Sivrialanlı âşık.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/211790/sik-veysel-8217-e.html>

# VAY HÂLİMİZE

Canımızı sürdük, dilde yokuşa,  
Ehlî eller sildi, kuralımızı,  
Kendi yazımızla, zor işe girdik,  
Türkçe elden gitse, vay hâlimize!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/213476/vay-h-limize.html>

# REY –OY İŞİ NE

Őuur donuklaŐtı, Milletim yorgun,  
İki g¼nd¼z kaldı, Rey- Oy işine,  
Nice nutuk aldık, vaadler yorgun,  
Allah hayır ede, Millet işine.

Kadir Yeter.TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/213874/re-y-oy-isi-ne.html>

# YOL KESTÂNELERİ...

Damarlarım taşı kırmış, giderim!  
Nice seher görmemişler altımda!  
Boydan- boya mezarlık idi zemîn,  
Yapraklarım bakar- ben yaş dökerim...

Nice Medfûnlar, gözlerken bizi,  
Şaşırın gâfiller çökerler dizi,  
Akıllı olanlar ağlaşır özü,  
Bir yol çekilmiş ki, beton yol izi!..

Ne kestâne kalmış ne dağ cevizi,  
Bu kalın gövdemi, daraltır bezi!  
Her iki yanımdan, geçen o yollar,  
Sabah, öğle-akşam, sınıırım sizi...

“Hâtuniyye” denirdi, mahalle adım’,  
Beşyüz yıl önceden, bu hâtıratım,  
Bir değerli insan ve üstün Kadın,  
Denilir: Atapark, mezarlık- parkım!..

Kalemle yazıldım, beyaz kâğıda,  
Ne lüzum, efkâra- ne söz- ağıda,  
Beton, harç döküldü, Şehîd üstüne!  
Solumda mezarlar, önüm- sağım da...

Kadir’im. Ne yazsam, yol geçer O`r`dan!  
Ayak basmak elem, feryâdım ondan!  
Şehîdlik üstüne, kurulmuş Vatan,  
O, geçti: ”SER”inden, korkarım O`ndan.

Kadir Yeter. TRABZON.

1- Trabzon Haber Gazetesi’nin, 22 Ağustos 2005 Pazartesi gün ve 131. sayısının, 7. sayfasında;  
2- Trabzon, Türksesi Gazetesi’nin;12.8.2006 Cumartesi gün ve 11251.sayısının 7.sayfasında yayınlanmıştır.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/217494/yol-kest-neleri.html>

# TREN YAZ, TREN OKU, TREN İSTEYİN DOSTLAR

Tren bir demir yığın, Tren tam kara gövde,  
İki çelik ray ile ulaşır ilden- ile...

Trabzon, Tren ile yıllar önce ölçüştü,  
Heyeti geldi- ölçtü, kız Ayşe oldu, nine!...

"Kadir. Neden uğraştın, bunca zahmet trene,  
Benim çocukluğumda, ölçü alındı yine...

Sekiz yaşında ya var, ya on yaşında idik,  
Mahallemiz: Kayalık, gelip- ölçene sorduk:..

Neden ölçüyorsunuz; sâhilden- Kayalıktan,  
Dediler: Tren gerek... Yurdumuza, dört baştan...

Arkadaşlarımızla biz, mutlu olduk- sevindik,  
Şanlı yöneticimizle, şeref duyduk- övündük...

Nerede kaldı, ölçü?.. Büyüdüm, anne oldum,  
Kızımı evlendirdim ve sonra, nine oldum...

Hani, ölçenler ner'de, nerede mezarları,  
Ödenen maaşların, sorulsun: Saçanları?!"

Bindokuzyüzyirmidört, Atamız emir verdi,  
Ellide- altmışlarda, ölçü/ yıl geçiverdi!...

Kadir yazdı bir şiir, gazete: Ankara'da,  
KÖK Dergisi'ne kapak, içinde yedi sayfa,  
Bütün doküman onda, okuyan aldı fayda...

Yıl: Doksandokuz idi, KÖK Dergisi yayıldı,  
Okudu: Bakan- Vekil, uyukladı- bayıldı!?...

Altı yıl geçti ancak, işler kesik gidince,  
Bir, Doğu Treni'nin, hesâbıyla gündemde...

Gelir, az- gider: Kamyon! Kaşıkla- direksiyon!  
Yüzelli yıl öncesi, Hicaz'a çizgi çift yön...

Edirne'den- körfeze, raylarla Tren indi,  
Bizim akıllıların, gözüne perde indi!...

Dededen kalan raylar, postuna damar olsun!  
Hey gidi akıllılar, denizde su; durursun!...

Kara'nın gemisidir; Tren, rayla etkili,  
Suda kayan gemime, karamın: Çelik dili...

Atalar, sulh zamânı, eliyle toprak kazdı,  
Başkumandan elleri; Gümüş Kazmayla yazdı...

İlk işin, Tren olsun... yaz- oku- okut- iste!  
Uçaklar arttı gökte, alan kalmadı Pistte...

Kanatlandı: Otobüs... hem de, on misli büyük,  
Durdurun: Kamyonları!.. Tren ulaşsın: Pistte.

Kadir Yeter. TRABZON.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin; 05.8.2006 Cumartesi gün ve  
11244. sayısının 7.sayfasında yayınlanmıştır.



**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/217637/tren-yaz-tren-oku-tren-isteyin-dostlar.html>

# GÖÇ ALAN ŞEHİRLER

Derin bir sessizliğe gömülür;  
Kapanınca okullar,  
Herşey aslına döner,  
Boşalır, bütün kulvarlar!...

Ne egzoz dumanı, ne yerlerde çöp,  
Kuşlar, zehirlenmeden gezecekler,  
Sessizlik içinde bulunmuş şehir,  
Eğil! Eğil de alından öp!...

İstiap haddi var herşeyin,  
Sen yükledikçe çökecek!  
Sınırsız sanırsın şehiri;  
Aldığı fazlalıkları, er-geç dökecek!...

Şehir sessiz. Şehir temiz,  
Deniz temiz, dere berrak,  
Ne gül kopartan var bahçeden,  
Ne de kırılıyor salıncak!...

Kaldıramıyor bu yükü şehirler,  
Zarârı çekiyor, yine yerliler,  
Misâfir, başımızın üstünde tâc,  
Yeni gelenler; düşünün, yazık;  
Yerlileri, yok sayıp- süpürüyorlar!

Kadir Yeter. TRABZON

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/218810/goc-alan-sehirler.html>

# SANA TAŞ ATMAM DOSTUM -TEKRAR-

Polis, Şâir, Fırat Yıldız'ın "BANA TAŞ ATMA "Şiirine cevap:

Çiçek atmak istiyorum ama onu koparamam  
Hayâline çiçek attım  
Camların pırıl-pırıl temiz kalsın  
Hep alıştım üniformanla seni tanıdım  
Her zaman yumuşak, ipeksi  
Sen hep iyi hizmetler verdin; iyiyi kötüden ayırmadan  
Elindeki silâh değil bir buket çiçek gördü gözlerim  
Sazın ise; ninni söyler, karakolda uyuttuğun terkedilmiş bebeler  
Elinde hiç görmedim cop'u  
Yumuşak parmaklarınla;  
Çiçek suladığını, şiir yazdığını, yol gösterdiğini gördüm hep  
Dünden bilirim kardeşliğini  
Çizdikçe yaklaştın dostlarına, gerçekte;  
Saflik, sâdelik, barış hep var...  
Ben, hiç kaybetmedim...  
Her yerde huzur var  
Sizler, benim gönüllülerim  
Hayâllerin gelişsin, benden de katkı bu  
Sana taş atmam, aklıma bile getiremem...  
Çiçek atmak istiyorum ama, onu da koparamam...  
Ben, dost bildim üniformanı, mâviliğini; enginlik...  
Omuzundan yıldızlar yükselir, tıpkı bir Beşbirlik...  
Kalbindeki "Yıldız"; en büyüğü, en parlak ve sıcak  
İnandım... Bu yıldız benim için ancak parlak...  
Göğsündeki defne dalı, Akçaabat'tır Vatanı,  
Emniyet; o'nun gibi kokar, çelenklerin o hoş kokusuyla  
Yok ki, olmadı ki; hiçbir zaman, aramızda "Duvar"  
Bak, yazıyorum, şiirine karşılık, inan ki; dostluk var...  
Elimde taş yok... olamaz... düşünemem bile...  
Atmak istiyorum; bir buket, en güzelinden "Çiçek"  
Koparmadan defne dalını, çiçekleri  
Ellerim sevgi dolu... ben de uzattım bak ellerimi...  
Ellerin, her zaman dolu bunu bil...  
Beni dost bil... bu dostluk ebedîdir.

Kadir Yeter. TRABZON.

ÖNCEKİ YAYINI: 09.4.2008

.edebiyatdefteri.com/siir/104114/sana-tas-atmam-dostum

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/219293/sana-tas-atmam-dostum-tekrar.html>

# ONALTI NÎSAN

Bulutlu gün sabâhı, vakit; öğleye yakın,  
Cümleler; 'mâni' olsun, üzüntüyü bırakın,  
Onaltı nîsan günü, tebessüm edin- şakin,  
Mesleğimiz; yaşamak, hoş yaşamaya bakın.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221484/onalti-n-san.html>

# HAYAT; TEK TADIM- İÇİM

Kaç yük taşıdım bu kış; soğuk, ölüm ve seçim,  
Bahar sessizce gelir, evde var ise geçim,  
Saadet zorla gelmez, sevelim huzûr için,  
Muhtâr olalım gön'le, hayat; tek tadım- içim.

Kadir Yeter.TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221948/hayat-tek-tadim-icim.html>

# ÜMÎDİ KESMEYELİM

Bak, Şimdi göreceksin, Sabah doğan güneŐi,  
Allah yaratmadı ki, bir doğana bir eŐi,  
Kimi; temiz peŐinde, Kuzguna göre; leŐi!  
Güneşin doęuŐundan, ümîdi kesmeyelim.

Kadir Yeter. TRABZON.

Ceml Varol'a Teşekkürler.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/223607/um-di-kesmeyelim.html>

# "23 NİSAN MARŞI" - Tekrar-

Unutulmuş bir İlkokul Marşı:

"Geldi yine sevinçle  
Millî Yirmiüç Nisan  
Türk Çocuğu bu günü  
Sen en büyük bayram say

Yaratmıştık o günde  
Yeni bir târihi biz  
O günden beri aynı  
Hisle çarpan bir kalbiz

Nasıl gurur doldurmaz  
Coşkun kalbine insan."

Sitemizde ilk yayını: 23.4.2008  
.edebiyatdefteri.com/siir/108069/-

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/224250/23-nisan-marsi-tekrar.html>

# DOST SÖZLERİ

Gün geçmez- yazardık, sevgi sözleri,  
Kim- kimi görmezse, dolar gözleri,  
Birbirimizi pek candan özlerdik,  
Unutmak, ne mümkün; O Dost sözleri.

Kadir Yeter. TRABZON.

/

HakanKurtaran 29 Nisan 2009 Çarşamba 17:15:23

Yazılan sevgi sözleri öyle kaldı  
Karşılık severlerdi şimdi hayale daldı  
Aşkı sevdası Onları can evinden aldı  
Unutmak ne mümkün mazide izi var ...H.KURTARAN

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/225163/dost-sozleri.html>



# “RIZIK GÖKTEN GELİR”

Rize'ye dolu yağdı,  
Trabzon'uma çamur,  
"Rızıklar gökten gelir"  
Çiçek döker ıhlamur.

Kadir Yeter.  
05.5.2009 Sâli.TRABZON.

Bilgi:  
1- Rize'ye Fındık büyüklüğünde dolu yağdı.  
Kaynak: 04.5.2009 Pazartesi târihli Türksesi Gazetesi. Sayı:12327, sayfa:1'de renkli fotoğraflı.

2- Trabzon Merkez İlçeye bugece görülmemiş bir yoğunlukta çamur yağdı.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229166/rizik-gokten-gelir.html>

# Eyy, Gökbulut Sungur kız

Merhamet eker Ana, evlâdı eder; şair,  
Hele bir "gelin" kız var, Gülizarvâri mâhir.  
Eser döktürür böyle, okudukça cevâhir,  
Eyy, Gökbulut Sungur kız, Sen; Zübeyde'den şair.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229937/eyy-gokbulut-sungur-kiz.html>

# KADİR YETER'DEN BİR SÖZ

Fâreye sabah rızkını, sarhoşun kusmuğundan veren Allah'a şükürler olsun...

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230653/kadir-yeter-den-bir-soz.html>

# KİVİ MİZAH SAYFASI'NA

'Kivi'li karikatür, Trabzon'a bir çeşit,  
Gülmeyi unutmuşa, Türksesi bin- bir çeşit.

Kotbaş'ı, Sümer'leri, sayın Özkara, İlhan,  
Ne nokta, Zafer ile Tamer Küçük on tam.

On kişilik takıma, edin beni kaleci,  
Gülmeden duramayım, sanki pişmiş kelleci.

Habu zamanda ilâç, karikatür bedâva,  
Hamsi var iken neysa, şimdi halım Mudara.

Kapi- kapi dolaştım, dosta ancak ulaştım,  
'Kivi'li sayfalara, ne da çabuk alıştım.

Cumartesi'den çıkar, bizim olgun 'Kivi'ler,  
İki gaste istedim, geri kalani da ver.

Kolay gelsin Uşaklar, kaleminize sağlık,  
Bizim çevre, dik- yokuş! 'Kivi'de var ferahlık.

Simid ile Kivi ye, vitamin al vücûda,  
Karikatürler güzel, takdirler var ucunda.

Kadir'im. Çizemem ki, sizler gibi resimi,  
Harfler ile belledim, yazarım ben sesimi.

Hepimiz bir olunca, yıllar geçer bakarsın,  
Bizim mîzâhımız bu, şimdiden al satarsın.

Haftaya cumartesi, beklerim tekrar sizi,  
Gözüm yollarda inan, boş geçme sakın bizi.

Kadir Yeter. TRABZON.  
Kivi Mizah Sayfası (2002 Yılı, Türksesi Gazetesi).

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/231599/kivi-mizah-sayfasi-na.html>

# BEYAZ HEMŞİRE-TEKRAR

(12- 18 MAYIS HEMŞİRELER HAFTASI)

Başını yastığa, koyduğun zaman,  
Yanında bir melek, Beyaz Hemşire,  
Çâresiz; doktora, gittiğin zaman,  
Bakarsın yetişir; Beyaz Hemşire...

Kolunu ilâçlar, o güleç yüzle,  
İğnesi incitmez, hafif eliyle,  
Morâl verir; nârin, kibar diliyle,  
Tedâviye başlar; Beyaz Hemşire...

Kendini yitirsen, bilincin gitse,  
Ameliyat olup, bir parçan yitse!  
Yeniden doğmuşça, sağlığın gelse,  
Ençok O sevinir; Beyaz Hemşire...

Gece- gündüz demez, Ana gibidir,  
Şifâ dağıtıcı, ilâç gibidir,  
Rûhuyla tedâvi, şevkat; işidir,  
Doktor yardımcısı; Beyaz Hemşire...

Öyle akıllıdır, doktor vekili,  
Eczâcı Kalfası, her profili,  
Uzaktan- yakından, tam bir dost eli,  
Hasta meleği'dir; Beyaz Hemşire...

Kadir. Yeter, bitmez; Melek yazmakla,  
Düşmeyen olur mu? Hasta- yatakla,  
Minnet duymak yetmez; günle haftayla,  
Yıl boyu Melektir... Hayat: Hemşire.

Kadir Yeter. TRABZON.

## AÇIKLAMA:

Beyaz Hemşire adlı şiirim; Şairi yazılmak sûreti ile yayınlanması serbesttir.  
Bu, bir taahhüddür.

Trabzon, Türksesi Gazetesi'nin 27.9.2006 Çarşamba gün ve  
11296.sayısının 4.sayfasında yayınlandı.

## SİTEMİZDE İLK YAYINI:

08 Şubat 2008 Cuma

.edebiyatdefteri.com/siir/86951/beyaz-hemsire

## İKİNCİYAYINI:

12.5.2008

.edebiyatdefteri.com/siir/113079/beyaz-hemsire-tekrar

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232298/beyaz-hemsire-tekrar.html>

# ŞAM'DA, ŞEKER ARAMA!

"Ne, Şam`ın şekeri; ne, Arabın yüzü!" neden denmiş acabâ?...

Durup-dururken birisi Size iyilik ediyor mu?...  
Kredi kartınıza dikkat! "Borç alan, emir alır"  
Yaşamadığınız, gelecek gün; alacağınız değildir...  
Borcunuz; karşılıksız olamaz!

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232683/sam-da-seker-arama.html>

# SEBAT GENÇLİK MARŞI\*

## AKÇAABAT SEBAT GENÇLİĞE

Kırmızı-Beyaz rengin, Al bayrağıma eşsin,  
Trabzon kültürüne, Bordo-Mâvi' kardeşsin.  
Sen, Beyaz Sen, Al atım, eğerlerinde takım,  
Zafer seninle güzel, ver bu Lig'de de hakkım!..

Arkanda yüce dağlar, güçlüsün bileğinle,  
Gelecek sana açık, geçmişin Şerefine...  
Kalk ayağa ve dik- dur, bu Türkiye Liginde,  
Sevgiler çoğalacak, ümitle- her ser'inde...

Sen Fatih'ten bu güne ve Fatih Stadında,  
Bilmeyenler öğrensin, artık olsun farkında.  
Seksen sene diyorlar, bu bir hesap işidir,  
Futbol îcad olalı, Akçaabat'ın işidir...

Bahçen; bir fidânlıktır, nice gençler yetişti,  
Dünyâ üçüncüsü de; Şenol, sende geliştî.  
Yazsın târihler seni, yazsınlar destânını,  
Dünyâ, artık biliyor; Futbolun Vatânını...

Haydi Sebat Gençliğim, haydi Birinci Lig'e,  
Göremiyorum- bilmem, kim ki; bileğin büke.  
Susamış toprak gibi, özümse al yerini,  
Sana bakan gözler hep, Senden alsın rengini...

Yaşa- Varol gururlan, lâyıık bir geçmişin var,  
Korksunlar bundan böyle, Trabzon'dan; takımlar.  
Yeter olsun övgüler, destanlara sığmazsın,  
Canım, Sebat Gençliğim, kanımdan; Bin damlasın.

Kadir Yeter. TRABZON.

1-Akçaabat Sebatspor Dergisi, Kasım-2003, Yıl: 1, Sayı: 1, Sayfa:32'de;

2- Trabzon Haber Gazetesi,12 OCAK 2004 Pazartesi gün ve 104. Sayı,  
8. Sayfasında (Spor) yayınlandı.

\*:Şairi belirtilmek üzere; her türlü yayını serbesttir.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/233579/sebat-genclik-marsi.html>

# GÖKYÜZÜNDE PİLOTLARA- tekrar

HAVA ŞEHİTLERİNİ ANMA GÜNÜ VE HAVACILIK HAFTASI(15-21 MAYIS).

Gökyüzünde pilotlara;  
Çizersiniz sıra-sıra,  
Ne görür, ne duyarsınız?  
Kıyarsınız, ufuklara...

Kelebek kanatlarına,  
Yağmur, kar, dolu değmesin,  
Güzel ve net ufuklarda,  
İmzâ atsın, keskin sesin...

Sabah, gece karanlığı,  
Yırtar, mâvi gerdanlığı,  
Bulut üstünde sandığı,  
Hatırlasın ve dinlesin...

Nota olsun, çizgilerin,  
Makâm olsun, o gür sesin,  
Gece- gündüz, benimlesin,  
Pilotum' nazar değmesin...

Dikilirsin, Hakk'a doğru,  
Pike yapar, yere doğru,  
Keskin zekân- keskin sesin,  
Bir hât olur, \*Sarp'a doğru...

Kadir hayran, her pilota,  
Uçun, duman ata- ata,  
Tarkan Yücel, Yüzbaşıma,  
Selâm bütün, Türk Pilota.

\* (Sarp: Türkiye- Gürcistan sınır kapısı, Artvin İli'nin, sınır köyü'nün adı.)

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/233774/gokyuzunde-pilotlara-tekrar.html>



# HARAM UYKULAR

Bas seslerle irkilip, kaldım rahatsızlığa!...  
"Spor" diye aldanıp, kandı utanmazlara!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/234440/haram-uykular.html>

# VAR- VAR

Evlinin kocası var, bekârın babası var,  
'Haydi, eve gidelim.' Demenin cezâsı var!  
Kapının kilidi var, menteşenin dili var,  
Kasasına sığmayı, yüreğimin şişi var...

Kapıda keresteler, nefesler; gönül deler,  
Ne ediyim sevdiğum, sıkıntım postu deler.  
Kapının işğini, gızın yakışığını,  
Kaç yaşında ayrilsan, özlürsün beşğini...

Sevdiceğim kiloli, peştemali gül dali,  
Ne sevdim- ne sevmedim, ömrümün gizli bali.  
Hangi narın ağacı, nerede kardaş- baci,  
Ne demirci lekeli, ne temizdir Kolaci...

Sana yazdım bilesin, habu gadar yazıyı,  
Kimisi hırziyada, kimi gazma gaziyi.  
Gız beklettın- gelmedin, yaşlar endi bağrıma,  
Benımsin diyebilsem, Trabzon toprağında...

Türkü biter mi e gız, Karadeniz'de Er'ız,  
Ne kadar uzun olsa, biz Türkiyi severız.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/235265/var-var.html>

# ORTAHİSAR KIZINA...

Uzarlarda, arkadaşlık hasreti çektik... çekiyoruz...  
Şiirler okurken, gözlerimizin yaşını birbirimizden kaçırdığımız  
Sohbetlerimiz...  
Bedenlerin terk edildiği, cinsiyetin unutulduğu, tek düşüncesi:  
'Şiir' olan sohbetlerimizin hayâli, aklımdan hiç çıkmıyor...  
Ne, yaşlı-geç; ne, zengin- fakir hiçbir farkın olmadığı kültür sohbetleri...

Demıştin ki; "Kadir bey, Ben buralardan gideceğim !..."  
Her zaman söylediğim sözü, bir defâ daha tekrarlamıştım:  
Trabzon'a Âşık insanlar, Trabzon tutkunları, Ortahisar'sız,  
Ganita'sız, Boztepe'siz, gönül dolsuz yaşayamazlar. diye...

Niye kaldım sanıyorsun, bu ilde...  
Beynimin her hücresi, 'Trabzon' diyor...  
Telefonda diyorsun ki: "... Yanlış yaptım. Gelmeyecektim buralara.  
Trabzon'da kalabilirdim. Şimdi, pişmânım ..."  
Olsun... Bu günlerin de özel değerleri var...

Ham demir bile, ısıtılıp- soğutulmayınca çelikleşmiyor...  
Sanat aşkı, bizleri yaksa da yazarlığın soğuk suyu;  
Bizleri olgunlaştırıyor, her geçen gün...

Sağlıcakla kal, değerli kültür dostum.  
Şair ve yazar arkadaşım. Memleketlim.  
Ortahisarlı'm. Hoşça kal... Hoşça kal... Hoşça kal...

\*\*\*\*

ORTAHİSAR KIZINA...

Trabzon'dan, deniz suyu yolladım aldın mı?  
\*Fatsa sâhilinden bak, göreceksin...  
Ortahisar'daki buğuyu soludun mu?  
O, Trabzon'dan ayrılamayacaksın.

Kadir Yeter. TRABZON.

ilk yayın târihi: 10.06.2006

\*:23.5.2009 Cumartesi günü notu: Ortahisar Kızı; görev yeri nakli isteyerek; Trabzon, Merkez İlçede Öğretmenlik yapıyor.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236092/ortahisar-kizina.html>

# HELÂL-Î HOŞ FATURA

Hem, "borcun yok" diyorsun, hem de "şuraya öde",  
Yirmiüç kilovattı, bağışladın doğru mu?  
Bilsem; gelecek ayla, faiziyle almazsın,  
Boş fatura: sarfiyat, Helâl-i hoş olur mu?

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236802/hel-l-hos-fatura.html>

# RÜZGÂRLAR; HÜRRİYETTİR...

Deniz; buhar yığını, baskı altında esir!  
Arz-ı Âlem döndükçe, basınç üstünde tesir,  
Rüzgârlar: "Hürriyet"tir, kabarı; gönlü beşir,  
En âlâ dalga bile, aslı ile birleşir!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/237615/ruzg-rlar-hurriyettir.html>

# KESKİN KAMA

Sende dağ elbisesi, bende kaygan arıklar,  
İpin; sağlamilmekli, bende pamuklu urgan,  
ekicin; keskin kama, çiviler bol yarıklar,  
Düşmeyi öğrenenler, yüksek zirveye yorgan.

Kadir Yeter. TRABZON.

DURMUŞOĞLU- Durmuşoğlu`na Teşekkürler.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238062/keskin-kama.html>

# BAY

Bu yıl geçti mrmzden tam beş ay,  
İster sevin ister zl de ki; vay!  
Buğday biçer, imen biçer, derer; ay,  
Geçmiş olsun, lig de bitti, kalan; Bay.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/239084/bay.html>

# AKÇAABAT'TA GECE

Pır-pır eder yüreği, dağ-taşı ışıık dolu,  
Sert kavisler çizerek, yaylaya çıkar yolu,  
Asâlet enginliği, sabırla çizer kolu,  
Sol yanıma yaslanmış, Trabzon görür kolu,  
Akçaabat; zenginlik, güneş ilk görür O'nu...

Sessiz insanların, çalışmak; tek horonu,  
Dönen; değirmentaşı, eğlemez kimse O'nu,  
Mezarlar, Câmilerle, târih yazıyor O'nu,  
Türk San'at, halk müziği, atma türkü reyonu,  
Söz, öze hitâbeder, değişmez asıl konu...

Üstünden gelip-geçen, jetlerin rota yolu,  
Yirmidört saat durmaz, havalimanı kolu,  
Tenhâ köşe sanmayın; ünü, dünyâya konu,  
Fırtınamsı havada, gemi dolu koyu'nu,  
Ferahlamak istersen, mutlakâ görün; O'nu.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/239830/akcaabat-ta-gece.html>



# KİM SÂDIK?

Yirmibirinci yorum bu,  
Sevenden bekle umûdu,  
En sâdik; hava, toprak,su,  
İnsan mı?... Elbet; kusurlu.

Kadir Yeter.TRABZON.

FİKRET CENGİZ'E TEŞEKKÜRLER.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/240483/kim-s-dik.html>

# SICAK- SOĞUK

Meğer; Anadan başka yâr yoğumuş,  
Anlamak için; ısınan hayat çoğumuş!  
Dil söyledi, kalem yazdı; uçtu- oldu; kuş!  
Gerçeği anlayamadan, beden soğumuş!

Veli BOSTANCI `YA TEŞEKKÜRLER.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242048/sicak-soguk.html>

# DOKUZ HAZİRAN

Bu sabah kalktım- baktım;  
HazİRan- Dokuz olmuş!  
Geçmişe döndüm- baktım;  
Çiğnenmiş sakız olmuş!

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242259/dokuz-haz-ran.html>

# BETON KAVAKLARI

Önümüzdeki günlerde, okullarından, yılsonu karnelerini alacak öğrencilere ithâfen:

Beton üstünde yatar, kesilen onbeş kavak!  
Onlar için yaşamak; son çâre; eşkin atmak.  
Dil anlatamaz ancak, gayretli hayatları,  
Sakın sanman dilsizler, biri anlar O'nları...

Düzgünce kesiverdi, iki ucdan, testere,  
İndiler dikildiği, kendine gölgeliğe,  
Canı yandı, uzandı, yine kesmedi ümit,  
Kalbi, dosdoğru görüp; sevgi ile bağlandı...

Bir beton yolda yatar, yan-yana onbeş parça,  
'Biz, ölmedik' diyorlar... dilleri; param-parça!  
İntihar' düşünenler; bizleri örnek alsın,  
Bizler hayata bağlı, bakar körler! Utansın!..

Bu hâlimize rağmen, pekdeğer yaşamaya,  
Biraz geçmişi düşün, hayat; gerekli, sana.  
Her hâline râzı gel, verilene isyan; ne?!  
Sakın yokluğa kanma, belki de sağ cebinde!

Kadir Yeter. TRABZON.

\*KTÜ Orman Fakültesi binâsı yanında kesilmiş yatan 15 adet kavak ağacı kütüklerinin tamâmında, yemyeşil eşkinler ve yapraklar açmış olduğunu gördüm...  
Gazete haberlerinde; İnsanların Özellikle, genç kızlarımız intihar ettiklerini hatırlayarak, bu manzaranın görülmesi gereken bir ibret olduğunu, hayattan ümidini kesenlere çok iyi örnek olacağını düşünerek, bu şiirime konu ettim.  
İntiharı düşünenlere son sözüm: Beden engelli bir insanla dostluk kurun. O`nlarla, yaşama sevincini, yeniden keşfedin.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242810/beton-kavaklari.html>

# AKKOYUN'A TAKDİR

Bir tabak soğuk karpuz, iki dilim ak peynir,  
Müziğin eşliğinde, dinledim; 'Akkoyun'u,  
Gıdâ verdi gönlüme, bu'ndan âlâ ne yenir?  
Takdîr- Minnetle andım; bu dehâca huyunu.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242920/akkoyun-a-takdir.html>

# KIŞ TAVUKLARI

Ne gönlümden geçer, ne de kapımdan,  
Yaz geldiğinde, kış tavukları!  
Beklemek boşuna, ellere göçer,  
Göçmen kuşlar gibi, kış tavukları!..

Anlamazsın kim dost, kim sana düşman,  
Kışın yüzüne gül, yazın ol: Pişman,  
Mevsimler pek zordur; dostunla aşman,  
Her kış, konar- tüner, kış tavukları!..

Yüzünü somurtsan, ederler pişman!  
Sıcak dükkânına, böyle dost: Düşman,  
Çayını beğenmez, versen de fincan,  
Suyunu beğenmez, kış tavukları!..

Oturak beğenmez, koltukta gözü,  
Gelenden rahatsız, kesilmez sözü!  
Böyle misâfirin, dinlenmez sözü,  
Başka'ya nefretli, kış tavukları!..

Şimdi temmuz'dayız, uçup gittiler!  
Yolları- dükkânı, bomboş ettiler!  
Nefret tohumunu, serpti-ektiler,  
Sonbaharda konar, kış tavukları!..

Bu mevsimde yazdım, sizi beklerken,  
Beyin'im dinlendi, siz, hoş gezerken,  
Kalkalım diyorum, kimse gelmeden,  
Mezarlık sel(r)visi, kör tavuklarım!  
Gerçeğe nefretli, sahte dostlarım!

KADİR YETER. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243258/kis-tavuklari.html>

# YÂRIN, İMTİHAN GÜNÜ

Yârin; imtihan günü, meyveyi derme günü,  
Çiçek tutsun gönlünüz, unut; rüzgârlı günü,  
Kâbiliyet; imtihan, gelecek-âtî günü,  
Gönlünüzle yarışın, unutmayın; o günü...

Anne- Baba uğraştı, Sizler için titredi,  
Aldatmayın O'nları, Sizi O diktledi,  
Yokluğa göğüs gerdi, evlâda kilitledi,  
Hakkını ver; Atanın, Marşı Size fitledi...

Dürüst olmak; güzel, hayâtın gizeminde,  
Doş-doğru ol! Savunun, her fikri gereğinde,  
Şehidler Şâha kalkmış, Ey, Gençlik; Sizi gözler,  
Cumhûriyet Çocuğu, sağlam kişilik göster.

Kadir Yeter.  
13.6.2009 Cumartesi. TRABZON.

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243750/y-rin-imtihan-gunu.html>

# TRABZON'DA ÇEŞME KÜLTÜRÜ

Dut Ağacının dibinde, eli güğümlü kızlar,  
Güneş doğdu-doğacak,  
Sırası gelir ancak...

Çimenler; Dut kokardı, sabah serinliğinde,  
Tulumba Çeşmesi yok!  
Artık; kavga çıkmayacak!.

Kadir Yeter. TRABZON.

Ahmet Uludağ'a teşekkürler...

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244147/trabzon-da-cesme-kulturu.html>



# YAZIN, YİNE

Dünyânın sonu değildir,  
Ammâ; güzellik değildir,  
Kimi alır- geri verir,  
Kimine göre; seyirdir!...

Ustam, konuştu du yine,  
Bak; arı gibi O Çin'e,  
Milyar nüfus, bizde olsa,  
El açar! Dilerdik; cine!...  
Saygı duydum; yazın yine.

Seçil Karagöz'e teşekkürler.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244412/yazin-yine.html>

# GALANDAR İLE GABAK

Galandarda al gabak  
Bişir ye tabak- tabak  
Bugün ayın Ondördü/ da  
Eve getirir gabak...

Al gabağım gabağım  
Seni haşlayacağım  
Suyunu pek çekersen  
Seni ballayacağım...

Fukaradır fukara/ da  
Alır çeyrek kabağı  
Naylon torba içinde  
Götürüyü gabağı...

Elinde yok parası  
Gene aldı gabağı  
Fakirlik engel değil  
Adetini yapayı...

Kadir yazar defteri  
Görür elde dertleri  
Gabakli galandarın/ da  
Görünüyü Fertleri/ da.

Kadir Yeter. TRABZON.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244620/galandar-ile-gabak.html>

# GAZETE DAĞITICILARI

Tan vakti yola çıkan,  
Basılmışı dağıtan,  
Sabah vakti çalışan,  
Gazete dağıtıcıları...

Yağmur- güneş dolaşan,  
Sağnak yağmurda koşan,  
Fırtına- kardan aşan,  
Gazete dağıtıcıları...

Ağır yükü yürüyen,  
Halsizlikte sürüyen,  
Abone sevindiren,  
Gazete dağıtıcıları...

Hastası- yası olmaz,  
O bir yaprak ki solmaz!  
Üzülse de üzmez,  
Gazete dağıtıcıları...

Matbaada işçidir,  
Yük ile güreşçidir,  
Haber; aş, O kepçedir!  
Gazete dağıtıcıları...

Solmasın gül yüzleri,  
Canlı görsün gözleri,  
Ağırmasın dizleri,  
Gazete dağıtıcıları...

Tâze haberle koşun,  
Engel değil yokuşun,  
Matbaadan bizlere;  
Kelebek gibi uçun...

Kadir'im. Ben de sattım,  
Arafilboy'du hattım,  
Sabah, dörtten- yediye,  
"Sabah Postası" sattım...

Son olsun bu satırlar,  
Anlatamadım yine,  
Sabâhın Bülbülleri,  
Yorulmadan koşuşun...

Trabzon'da dağıtır,  
Kırktan fazla neferim,  
Gazete dağıtanı;  
Mutlu görmek isterim!

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244865/gazete-dagiticilari.html>

# HAMAM

Bir hamam, gözleri yaşlı  
Aydınlık deliklerinden  
Sarkan otlar!...  
Kapıları ıssız. Soğuk!  
Sessizce aydınlanırlar!  
Dar kapıları bakar birbirine  
Önlerinde birkaç taş!  
Konuşmaktan usanmışlar; dertlerine  
Tavandan sarkar, ılık ışık!...

Bir hamam, göğsü çimen bağlamış!  
Gözenekler harap- kendinden geçmiş!  
Kaçak atölye olmuş birilerine  
Ekleme kablolar- saat, sigortalar  
Câmiye bakan yüzü- dıştan  
Çiçekli otlarla yığılmış!  
Yaban inciri yıllanmış önünde  
Derin izler- yaralar saklar bedeni...

Önünde park etmiş Tofaş- beyaz rengi.  
Tahta- taraba sokakla, dar arası  
Yanında üç-beş oturak, çay terası!  
İki çift başayak; tahta: Mâvi- yeşil  
Eski târihî eserle yeni arasında vâh!  
Dokuz tahtalı seyyar dış kapı.  
Hacı Ârif Bey Hamamı burası.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245176/hamam.html>

# SUSAM SOKAĞI

Benim adım güvercin,  
Arkadaşımınki serçe,  
Bu, Susam Sokağında,  
Güvendeyiz bizler de...

Karnımı doyururum,  
Aç kalmam hiçbir gece,  
Bu, Susam Sokağında,  
Güvendeyiz yıllarca.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245448/susam-sokagi.html>

# AĞAÇLAR -tekrar

Ağaçlar sallanır;  
Sallanır yapraklar,  
Topraktan fıskıran;  
Yeşil Şelâledir o'nlar.

Kadir Yeter. TRABZON.

SİTEMİZDE İLK YAYIN TÂRİHİ VE SAYFASI: 07.02.2008  
.edebiyatdefteri.com/siir/86659/agaclar

**Kaynak:**  
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245907/agaclar-tekrar.html>

# TRABZON'A

Her, T harfi hatırlatıyor seni,  
Bu, gömlek kalıp kartonu gibi,  
Bastığım, büyüğüm toprak, beni;  
Sana bağladı, "Baba"ya bağlı, gemi gibi.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246066/trabzon-a.html>

# ESNAF

Ondört yıldan beridir bekledim, müşteri gelmedi,  
Altı ay oldu göründüm, kimse beni görmedi...

Yirmiyedinci hafta da işler yine kesik,  
Hani, doğru idi, meslek; Altın Bilezik!...

Sorma esnafa: Bugün, işler nasıl?  
Bir anlatır ki, derdini sana; tıpkı fasıl...

Sab'ın, uzayan sesi gibidir esnaf,  
Mümkün oldukça yapmamaya çalışır; gaf...

Kazandığı da elinden alınır, olursa esnaf çok saf,  
Günler geçer, derdini anlatamaz kimselere. Çekilmez oldu; masraf...

Tamamını, unuttu; yevmiye'nin yarısına KÂF',  
Yine de şük'eder Rızıkına, etmese bile siftâh...

Mutlu görünmeye çalışır, birçoğu eder hatâyı af,  
Suskunluğuna bakma, bir konuşur ki; ağzı eder lâf...

---  
Görmüştür, ustasından terbiye, görev ise; korksa da biner gemiye!  
Son günleri olur bîtab, dermanı kalmadı; bitti- biteviye...

Sen al gönlünü esnafın, de ki; eline sağlık,  
Kalmaz yılların yorgunluğu, üstünden kalkar o ağırlık...

Para ne ki?... bir el kiri gibi, Müşteri de bırakmamalı edebi,

Olmaya görsün, elden- ayaktan esnaf,  
Sakat gözü ile görülmeye başlanır; saf...

Elinden yedin; Keşkül ve Tavukgöğsü'nü,  
Yıllarca hizmet etti, sıkıntılara gerdi göğsünü...

Bakma! O, değerli insandır, git gönlünü al,  
Gönül almak gör bak, ne kadar da güzel...

Elinde bastonu, izler; o eski müşterilerini,  
Gözler' yorgun, bekler; Selâm verecek birilerini!...

O kişi; dönse, o eski günlerine... gençliğine,  
İnan ki, Müşterisine; bütün ömrünü, verirdi yine.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246247/esnaf.html>



# BÂKÎ HAYATTA GEÇEN BİR YIL.

Bugün, yirmibir hazîran...  
Ortahisar, Sensiz; kupkuru, renksiz ve yavan,  
Sensizliğe ağlıyorlar; Kadir ve mânevî kızın: Neriman.

Vafâtının 1. yılında, Şair Hüsnü Mustafa Tomaç Hocama...

Kadir Yeter.  
21.6.2009 Pazar. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246638/b-k-hayatta-gecen-bir-yil.html>

# ÜTÜ

Eskisi- yenisi, krom-nikel, paslısı,  
Elbiseye, duruş- şekil vericisi,  
Kumaşın; yalan kolacısı, zayıf aççısı!  
Manken ütü, döküm pres, el ütüsüne...

Eliyle, butonla, ayakta emek,  
Oturup- ütölemek, bir hayal demek,  
Kimisi pek sevmez; ütüyü sürmek,  
Her eve, herkese, ütü pek- gerek!..

Dokunduğu gündün, ütünün dostu,  
Biçilir- ilinir, ezilir postu!  
Usta uğraşının, güzellik kastı,  
Ütüler; her ferde, herkese destek!..

Kömürlüden aldık, bugüne geldik,  
Çıkan her modeli, aldık- denedik,  
Benimsenen, henüz- gelişmiş değil,  
Engelişmişini biz, hiç denemedik...

Ütü, bakış ile yürürse bir gün,  
Kumaşlar, ütüsüz giyilir o gün!  
Kâğıt kumaşlarla, kullan- at gerçek,  
Bir zaman gelecek, o'da gidecek!..

Kadir'e; ütüden, sorarsan- yandın!  
Bitmeyen şiiirde, bütünleşecek,  
Hayâta başladı, henüz küçücek,  
Belki, ellinci yıl ütöleyecek!..

Ütü, zerâfetin tam anahtarı,  
Silinir- yapılır, güzellik kârı,  
Ütüyle uğraşan, her sanatkârı,  
Salâm- sevgiyle an, unutmamalı...

Ekmeğim geliyor, hergün ütüden,  
İpekten- yünlüden- keten- kütlü'den,  
Hayâtın aşını, pişiren düzen,  
Ütüye ömür veren, ütücüyüm ben.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247041/utu.html>

# SES VE SEVGİ

Ağustos Böceği; kanat ve yüksek sese sâhip!  
Çalır- çalır, uçakla yurtdışına kaçanlar gibi...  
Karınca ise, Bizler gibi; doğduğu yere sâhip!?  
İçinden çıkamadığımız, Memleket Sevgisi gibi.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247292/ses-ve-sevgi.html>

# TİMUR'UN FİLLERİ VE TRABZON

Timur'un fil işine, döndü bizim trafik,  
Öyle bir benzeri ki, tıpa-tıp bir benzerlik!..

Kaldırdık taksileri, büyük geldi diye biz!  
Bir fil yetmedi köye, biz İki fil besleriz!..

Hoca'nın arkasında, giden cemaat neden;  
Saray'a yaklaştıkça, kaçtılar görünmeden!..

Hoca baktı ki kaldım, şikâyetçi: Tek, ben'im;  
Timur hâkanımızdan, bir fil daha isterim!..

Bilinen fıkrâları, hocaya mâlederiz,  
Dâvamızı bilmeden, sonucu: Dert ederiz!..

Dolmuş durakları da, kânundan bî-haber oldu,  
Denilenler sonunda, Ekmeği; ortak oldu!..

Hiç, dâvayı bilmeden, kadiya gidilir mi?!  
Ekmeğin tekniği verip- minibüs alınır mı?..

Şimdi Meydan dizili; beyaz- renkli bulutlar!  
Dört yolcu bulamayan, minibüsten ne umar?..

Yolcu bilmedi senin, o şahâne değerin,  
Bagaj derdi olanda, anladı öz değerin...

Minibüs sıra- sıra, trafik alt-üst oldu,  
Yeni Vâlimiz bile, yanlış karara güldü...

Çâre nedir diyene, cevâbım: Eldekini,  
Kaybetmeden bilelim. Dolmuş taksi değerini...

Üç yıldır söylüyorum, yazdım. Rağbet de edilmedi!  
Dilerim yanılırım. Yol; Trafik derdi mi?..

Kaldırımlar iki omuz, boyunca daraltılsın,  
Geçmeyen arabalar, çiftler- çiftler atılsın...

Var çâresi, yalnız... Çobanın akli gibi;  
Bir Âsâ'lık zamânım ve karşımda: Yetkili...

Kes- kaldır direkleri, daralt kaldırıkları,  
Kalekapı alt geçit ve kaldır durakları.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247592/timur-un-filleri-ve-trabzon.html>

# ÂŞIK ÇEPNİ'YE ÇAĞRI –tekrar-

Gelirsin diye bekler, gönlüm; sensiz açılmaz,  
Kaderde ne var ise karşılanır- kaçılmaz,  
Derdine ortak olsam; derdin, biraz eksilmez!  
Gurbet neyine gerek, \*Zifinler solmadan gel...

Dostu zor günde tanı, aslında var'sa şâni,  
Yaylanın soğuk suyu, Karayemiş koçanı,  
İş- işin içindedir, özledim; Ak Hocamı,  
Çelik neyine gerek, \*Vargitler açmadan gel.

KADİR YETER. TRABZON.

\*: Zifin ve Vargit Çiçekleri. Yaylalarda, yaz başında ve yaz sonunda açan çiçekler.

Bu şiir; 10 TEMMUZ 2008 Târihinde, sitemizde yayınlandı.  
Bakınız: .edebiyatdefteri.com/siir/129829/âsik-cepni'ye-cagri

.....  
Çilek'le kiraz erdi, karpuz tadına vardı,  
Pazar günü Kirezın, birinci günü 'Çepni.  
Okullar karne verdi, öğrenci bahşış aldı?!  
Geleceğin vakiti, oğneden bildir 'Çepni.  
K.Y.

## **Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/248309/sik-cepni-ye-cagri-tekrar.html>

# ÇAY VER

Çay ver, buharın mis koksun,  
Çay ver ki, komşuluğun olsun,  
Çay ver, muhabbetimiz artsın,  
Çay ver ki, dostluklar var olsun...

Çay ver, yemekleri sindirsin,  
Çay ver ki, harâret dindirsin,  
Çay ver, demlikler tâzelensin,  
Çay ver ki, şiirlere girsin...

Çay ver, çaycılar da yaşasın,  
Çay ver ki, fabrika çalışsın,  
Çay ver, değirmenlerin dönsün,  
Çay ver ki, müstahsil vârolsun...

Çay ver, şekerleri erisin,  
Çay ver ki, pancarlar yetişsin,  
Çay ver, şekerciler yaşasın,  
Çay ver ki, küspeden; süt olsun...

Çay ver, eş- dosta ikrâm olsun,  
Çay ver ki, işyerin nur dolsun,  
Çat ver! hazırdan; sıcak olsun,  
Çay ver ki, hâtıralar olsun.

Kadir Yeter. TRABZON.

**Kaynak:**

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/250722/cay-ver.html>

# BACALAR

Kiremit üstünde, soğuk bacalar!  
Birbirine bakar, içleri sızlar,  
Ne ısınır- soğur, beton tavanlar,  
Yalnızlığı yaşar, yıldırgan bacalar...

Gün batarken bakıp- gördüğüm yerde,  
İçlerine hicrân, düştü seherde,  
Damda ağlaşırlar; dumanım n'erde?,  
Tek hayâli tütme, suskun bacalar...

Yüzlercesi site üstünde boştta,  
Kiremit ayaklar, betonsu şapka,  
Keskin fırtınaya inat ayakta,  
Gönülden üşümüşt, solgun bacalar...

Kadir'e görünür, boyasız başlar!  
Doğum sancısıyla, otuz yıl yaşar,  
Onca yıl dikilir, sonra yumuşar,  
Kiremit çivisi, yorgun bacalar.

Kadir Yeter. TRABZON.

## Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/253022/bacalar.html>

# ÇIFTE TELLİLER

Bir tele bağıl  t ,  
Diğeri neyse mikser,  
Biri dolap soğutur,  
Dördüncü de yazıcı...

Çift tele bağıl lâmba,  
İkinciye radyatör,  
 ç nc  çarşaf yıkar,  
Sekizinci video...

Dokuzuncu su kaynatır,  
Onuncu poz oynatır,  
Onbirinci tencere,  
Yemek bile kaynatır...

Onikinci zil çalar,  
Onüçüncü saz çalar,  
Ondördüncü bezleri,  
Diker; düğme, bohçalar...

Onbeşinci frit z,  
Onaltıncı skaynır,  
Onyedinci bilgiyi,  
Saklar-verir-oynatır...

Onsekizinci suyu,  
Hem ısıtır-püskürtür,  
Ondokuzuncu  let,  
Matkap ile titretir...

Yirminci şimşek çakar,  
Pili doldurur- atar,  
Yirmibirde ustalık,  
Pastayı kızıl yapar...

Yirmiiki merdiven,  
Otomatik söndürür,  
Yirmi çte perv ne,  
Serinletir-d rd r r...

Yirmid rtte pl klar,  
İnsanı canlandırır,  
Yirmibeşte anılar,  
Seslerde anlatılır...

Yirmialtı boş priz,  
Takılanı andırır,  
Yirmiyedi telefon,  
Makinesi çaldırır...

Yirmisekiz ocaktır,  
 ş yeni ısıtır,  
Yirmidokuz ekranı,  
Parlatır- renklendirir...

Otuzda dur. Yeterli,  
İki kablo faydası,  
Kâğıt dar uzun ancak,  
Uzatma. Yok faydası...

Kadir yine dar yazdı,  
Bu dar şerit kâğıda,